

รวมเล่ม ถาม - ตอบ

บทความอุทธรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน) เล่มที่ 2

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

รวมเล่ม งาม – ตอบ

บทความอาหารจากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน) เล่มที่ 2

- : เกือบไม่ได้เป็นนายสิบ ... เพราะไม่โสด !!
- : ลาไป “ปฏิบัติธรรม” นำมาชดเชยผลการ “ปฏิบัติงาน” ได้หรือไม่ ?
- : มือลั่นกลางกรู๊ปไลน์ ... เป็นเหตุให้ถูกกักยาม
- : จดโผยเข้าห้องสอบ-สอบทุจริต ... แม้ไม่ได้ใช้ ก็ไม่พินิจ !
- : “เปลี่ยนสนามเด็กเล่นให้เป็นสนามฟุตบอล” ในหมู่บ้านจัดสรร ... ทำได้หรือไม่ ?
- : ชุดครุย ... ยืมใส่ถ่ายภาพเพื่อเป็นเกียรติ แต่กลายเป็นพันตำแหน่ง
- : ตาวิเศษเห็นนะ : ฟ้องศาลเปิดหีบนับคะแนนใหม่ ... เหตุวินิจฉัยบัตรเสียผิดพลาด !
- : ท้องถิ่น-ท้องที่ มีอำนาจรื้อถอนเรือนแพรुक้ำที่สาธารณประโยชน์หรือไม่ ?
- : ชื่อที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งถังน้ำประปา เมื่อฟังได้ว่าเคยอุทิศ ขวดกรรมสิทธิ์ในที่ดิน !?
- : ทำงานไม่เสร็จ ไม่แจ้งเหตุขัดข้องภายในเวลา : ของด-ลดค่าปรับไม่ได้ !?
- : ฟ้องผู้ค้าฯ ให้ชดใช้เงินตามสัญญาทุน ... จำต้องมีหนังสือบอกกล่าวการผิดนัดก่อน !?
- : สัญญาทางปกครอง ... เอกชนบอกเลิกก่อนได้หรือไม่ ?

ฯลฯ

สำนักงานศาลปกครอง สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง

รวมเล่ม ถาม – ตอบ

บทความอุทธรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน) เล่มที่ 2

โดย สำนักงานศาลปกครอง

สงวนลิขสิทธิ์

จัดทำโดย :

สำนักงานศาลปกครอง สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
อาคารศาลปกครอง เลขที่ 120 หมู่ที่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ

แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ 0 2141 1111 สายด่วน 1355

<http://www.admincourt.go.th>

คำนำ

สำนักงานศาลปกครอง โดยสำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง ได้จัดทำบทความทางวิชาการ (สั้น) ในรูปแบบอุทธรณ์จากคดีปกครอง ซึ่งได้ศึกษาจากคำพิพากษา/คำสั่งของศาลปกครองสูงสุดที่วางหลักกฎหมายปกครอง และบรรทัดฐานหรือแนวทางการปฏิบัติราชการที่ดี ตลอดจนการใช้สิทธิฟ้องคดีอย่างถูกต้อง โดยได้เรียบเรียงเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ และสามารถศึกษาทำความเข้าใจได้ง่าย เพื่อเผยแพร่แก่สาธารณชนในวงกว้าง และผ่านทางสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ที่ให้ความอนุเคราะห์พื้นที่ในการเผยแพร่ สำนักงานศาลปกครองต้องขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ ซึ่งนอกจากการเผยแพร่องค์ความรู้ในรูปแบบที่กล่าวไปแล้ว ยังได้ดำเนินการคัดเลือกบทความที่น่าสนใจมาจัดทำเป็นเอกสารวิชาการในรูปแบบหนังสือรวมเล่ม “ถาม – ตอบ บทความอุทธรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน)” เล่มที่ 2 ที่มีสีสันสวยงาม อ่านง่าย สาระสำคัญของเรื่องมีความสั้น กระชับ ชัดเจน โดยมีลูกเป็นธรรมชาติ ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับคดีปกครองเป็นผู้ให้ความรู้และไขข้อสงสัยในประเด็นปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งได้จัดทำ QR Code สำหรับเชื่อมโยงไปยังบทความฉบับเต็มเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้อ่านที่ประสงค์จะอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมด้วย

สำนักงานศาลปกครองเห็นว่า การเผยแพร่องค์ความรู้ในรูปแบบหนังสือรวมเล่ม ถาม – ตอบ บทความอุทธรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน) ดังกล่าว จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักกฎหมาย นิสิต นักศึกษา ตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป จึงเห็นสมควรให้มีการจัดทำและเผยแพร่เอกสารวิชาการฉบับดังกล่าวอย่างกว้างขวาง

ทั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารวิชาการฉบับนี้ จะมีส่วนในการเสริมสร้างและพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายปกครองและคดีปกครอง รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการกฎหมาย เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนผู้สนใจโดยทั่วไปด้วย

(นายจ่านงค์ ถาวรวิสิทธิ์)
เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
24 กันยายน 2568

สารบัญ

การบริหารงานบุคคล

เรื่องที่ 1 เกือบไม่ได้เป็นนายสิบ ... เพราะไม่โสด !! หน้า 1

เรื่องที่ 2 “ยกเว้น” การขาดคุณสมบัติเป็นข้าราชการตำรวจ ...
มติต้องเอกฉันท์ ! หน้า 2

เรื่องที่ 3 จัดสอบไม่ชอบขัดแย้ง ... แม้บรรจุแล้ว ก็ถือเสมือนไม่เคยมีคำสั่ง ! หน้า 3

เรื่องที่ 4 กำหนดเกรดเฉลี่ยในประกาศรับสมัคร “ครู”
ถือว่าเลือกปฏิบัติหรือไม่ !? หน้า 4

เรื่องที่ 5 ลาไป “ปฏิบัติธรรม” นำมาขอขมขื่นผลการ “ปฏิบัติงาน”
ได้หรือไม่ ? หน้า 5

การดำเนินการทางวินัย

เรื่องที่ 6 คดีวินัย : ต้องอุทธรณ์คำสั่งลงโทษก่อนฟ้อง แต่ไม่ต้องฟ้อง
คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน ! หน้า 6

เรื่องที่ 7 สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอผลสอบวินัย ...
ไม่จำเป็นต้องปรากฏชัดแจ้งว่าทำผิดจริง !! หน้า 7

เรื่องที่ 8 มือลั่นกลางกรูปลิน ... เป็นเหตุให้ถูกกักขัง หน้า 8

เรื่องที่ 9 เพื่อนรักหักเหลี่ยมโหด : เอกสารลับถูกเปิดเผย ...
ลงเอยด้วยถูกปลด !? หน้า 9

เรื่องที่ 10 จดทะเบียนสมรสให้ต่างด้าวโดยทุจริต
มีความผิดโทษถึงไล่ออก ! หน้า 10

สารบัญ

เรื่องที่ 11 ละเลยหน้าที่ พุดเสียดสีศิษย์ ... ผิดวินัยครู!

หน้า 11

เรื่องที่ 12 “แค่มาคิดยากินยุง” : ลักลอบรับน้องใหม่
รุ่นที่ต้องผิดวินัยเท่ากันทุกคนหรือไม่ ?

หน้า 12

เรื่องที่ 13 จดโผยเข้าห้องสอบ-สอบทุจริต ... แม้ไม่ได้ใช้ ก็ไม่พ่นผิด !

หน้า 13

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรื่องที่ 14 ต้องทำอะไร ... หากขอใช้ถนนสาธารณะ
สร้างสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอย

หน้า 14

เรื่องที่ 15 “ยุบชุมชน” ซึ่งตั้งในที่เอกชน ด้วยเหตุผลตั้งงบประมาณไม่ได้ !

หน้า 15

เรื่องที่ 16 “เปลี่ยนสนามเด็กเล่นให้เป็นสนามฟุตบอล”
ในหมู่บ้านจัดสรร ... ทำได้หรือไม่ ?

หน้า 16

เรื่องที่ 17 ท้องถิ่น-ท้องที่ มีอำนาจหรือถอนเงื่อนไข
รुकล้าที่สาธารณประโยชน์หรือไม่ ?

หน้า 17

เรื่องที่ 18 เดือดร้อนจากนกเพื่อนบ้าน : เรื่องถึงศาล
เพราะเจ้าพนักงานจัดการไม่สำเร็จ !

หน้า 18

เรื่องที่ 19 เปิดตลาดนัดบนถนนสาธารณะ : เจ้าพนักงานจราจร
ไม่เห็นชอบ ทำไม่ได้ !

หน้า 19

เรื่องที่ 20 อวสานจุดผ่อนผันตลาดนัด ... เหตุขัดเจตนากรม
และไม่ปฏิบัติตามที่ตกลงไว้ !

หน้า 20

เรื่องที่ 21 นายก-รองนายกเทศมนตรี ต้องมีอายุครบ 30 ปี นับแต่วันใด ?

หน้า 21

เรื่องที่ 22 ชุดครุย ... ยืมใส่ถ่ายภาพเพื่อเป็นเกียรติ แต่กลายเป็นพันตำแหน่ง

หน้า 22

สารบัญ

กำหนดและผู้ใหญ่บ้าน

เรื่องที่ 23 นับคะแนนไม่เป็นไปตามขั้นตอน ... ต้องเพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านหรือไม่? หน้า 23

เรื่องที่ 24 หีบบัตรอลเวง : เพิ่งได้เป็นผู้ใหญ่บ้านคนใหม่ ไม่ทันไรถูกร้องให้ปลด! หน้า 24

เรื่องที่ 25 ตาวิเศษเห็นนะ : ฟ้องศาลเปิดหีบนับคะแนนใหม่ ... เหตุวินิจฉัยบัตรเสียผิดพลาด! หน้า 25

เรื่องที่ 26 ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านแต่ลายเซ็นไม่เหมือนเดิม เพิ่มเติมคือถูกร้อง! หน้า 26

เรื่องที่ 27 “บัญชียื่นถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน” มีรายชื่อแต่ไม่มีลายเซ็น เมื่อไปแสดงตน มีผลสมบูรณ์!? หน้า 27

เรื่องที่ 28 ขอถอนชื่อยื่นถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน ... ต้องดำเนินการภายในเมื่อใด? หน้า 28

เรื่องที่ 29 เข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน ... ครบเงื่อนไขตามกฎหมาย ไม่ต้องสอบสวนความผิด หน้า 29

เรื่องที่ 30 มาตรฐาน “ดูหมิ่นเจ้าพนักงาน” ถือว่า “เสียชื่อในทางพาล” หรือไม่? หน้า 30

เรื่องที่ 31 ผู้ใหญ่บ้านเล่นไฮโลว์ในงานศพ : เสียทั้งชื่อเสียง-บุญทั้งตำแหน่ง! หน้า 31

เรื่องที่ 32 สั่งให้สารวัตรกำนันพ้นตำแหน่ง ... เหตุหมดความไว้วางใจ-ไม่ต้องให้โอกาสโต้แย้ง!? หน้า 32

สารบัญ

อาคารและที่ดิน

เรื่องที่ 33 จัดแจ้งการระจำยอมใน โฉนดฯ ทั้งฝ่ายที่ได้และเสียประโยชน์
ต้องยื่นพร้อมกัน ! หน้า 33

เรื่องที่ 34 ใช้ประโยชน์อาคารแต่อ้างว่าไม่ใช่เจ้าของ ...
ไม่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าหน้าที่!? หน้า 34

เรื่องที่ 35 “ดัดแปลงอาคารเก่า” ต้องอยู่ภายใต้บังคับ
ของกฎหมายใหม่หรือไม่!? หน้า 35

เรื่องที่ 36 รื้อสร้างใหม่ : ไม่ใช่ตึกแถว-ไม่เข้าช้อยกเว้น ! หน้า 36

เรื่องที่ 37 ซื่อที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งถังน้ำประปา เมื่อฟังได้ว่าเคยอุทิศ
ขวดกรรมสิทธิ์ในที่ดิน!? หน้า 37

เรื่องที่ 38 สร้างอาคารในที่เลี้ยงสัตว์ขายทะเลโดยพลการ :
แม่ครอบครองมานาน ก็ต้องรื้อถอน ! หน้า 38

เรื่องที่ 39 บ้านพักตากอากาศติดอุทยานฯ หลักฐานไม่ชัดเจน ...
เสี่ยงต้องรื้อถอน ! หน้า 39

สัญญาทางปกครอง

เรื่องที่ 40 สัญญาจ้างติดตั้ง Solar Cell ไว้ใช้ในหน่วยงาน
เป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่? หน้า 40

เรื่องที่ 41 โต้แย้งสัญญาจ้างทำระบบบำบัดน้ำเสียในอาคารที่ทำการ ...
อยู่ในอำนาจของศาลใด? หน้า 41

สารบัญ

- เรื่องที่ 42 สัญญาให้เอกชนเช่าเหมาอาคารของการเคหะฯ
เป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่? หน้า 42
- เรื่องที่ 43 ฟ้องแย้งคดีสัญญา ต้องให้ทันเวลา 5 ปี หน้า 43
- เรื่องที่ 44 อบจ. กำหนดพิกัดชุดเจาะพลาด ผู้รับจ้างเข้าทำงานไม่ได้
ใครรับผิดชอบ!? หน้า 44
- เรื่องที่ 45 ทำงานไม่เสร็จ ไม่แจ้งเหตุขัดข้องภายในเวลา :
ของด-ลดค่าปรับไม่ได้! ? หน้า 45
- เรื่องที่ 46 รั้งนกอีแอนด์ : ได้รับสัมปทาน ...
เหตุไหนให้เข้าเก็บในเขตอุทยานได้เพียงบางแห่ง! หน้า 46
- เรื่องที่ 47 ฟ้องผู้ค้าฯ ให้ชดใช้เงินตามสัญญาทუნ ...
จำต้องมีหนังสือบอกกล่าวการผิดนัดก่อน! ? หน้า 47
- เรื่องที่ 48 ให้โอนย้าย ... ไม่เป็นเหตุให้หลุดพ้นความรับผิด
ตามสัญญาทუნ! หน้า 48
- เรื่องที่ 49 สัญญาทางปกครอง ... เอกชนบอกเลิกก่อนได้หรือไม่? หน้า 49

ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสำรวจ
ความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือรวมเล่ม ถาม – ตอบ
บทความอุทาหรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน) เล่มที่ 2

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 1

เกือบไม่ได้เป็นนายสิบ ... เพราะไม่โสด !!

Question ?

ประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจที่กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครสอบว่าต้องมีสถานภาพโสดนั้น ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติรับรองสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของชนชาวไทยไว้อย่างชัดเจน และห้ามมิให้จำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพ เว้นแต่จะอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เมื่อพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 (ใช้บังคับขณะนั้น) และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2547 ไม่ได้มีข้อห้ามเกี่ยวกับสถานภาพโสดไว้แต่อย่างใด และผู้สมัครจะมีสถานภาพสมรสหรือโสดก็ไม่มีผลต่อการเข้ารับราชการ เนื่องจากธรรมชาติของชายหญิงย่อมมีเสรีภาพในการใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันเพื่อสร้างครอบครัว การที่ประกาศรับสมัครฯ กำหนดคุณสมบัติดังกล่าวจึงถือเป็นการกระทำโดยไม่มีความหมายให้อำนาจ ดังนั้น ประการในส่วนที่ให้ผู้สมัคร (ผู้ฟ้องคดี) อยู่ในบัญชีผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครฯ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 301/2564
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 2

“ยกเว้น” การขาดคุณสมบัติเป็นข้าราชการตำรวจ ... มติต้องเอกฉันท์ !

Question ?

การที่ ก.ตร. มีมติไม่ยกเว้นการขาดคุณสมบัติให้อดีตข้าราชการตำรวจผู้เคยต้องโทษจำคุกในข้อหาพยายามฆ่าและพ้นโทษแล้วที่ขอกลับเข้ารับราชการ (ผู้ฟ้องคดี) เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

การยกเว้นการเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการกลับเข้ารับราชการตำรวจตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามฯ ต้องมีมติเป็นเอกฉันท์ เมื่อการประชุมของ ก.ตร. เพื่อพิจารณามีมติยกเว้นการขาดคุณสมบัติและการมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการตำรวจของผู้ฟ้องคดีไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ากรรมการที่ไม่เห็นควรยกเว้นการขาดคุณสมบัติให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือทั้งคณะได้ใช้ดุลพินิจในการลงมติโดยผิดพลาดหรือตามอำเภอใจ หรือเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่มีข้อเท็จจริงหรือเหตุผลสนับสนุนเพียงพอหรือไม่อยู่ในกรอบวัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของกฎหมาย และไม่ใช้กรณีที่ปรากฏชัดเจนว่าผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาแล้วถูกศาลพิพากษาลงโทษฐานร่วมกันพยายามฆ่าจนถึงกับต้องออกจากราชการ ซึ่งตามมาตราฐานวิญญูชนทั่วไปย่อมเห็นได้ว่ากรรมการอาจใช้ดุลพินิจไม่เห็นควรยกเว้นการขาดคุณสมบัติให้ ประกอบกับเมื่อไม่มีข้อเท็จจริงใดในสำนวนคดีที่แสดงให้เห็นว่ามติของ ก.ตร. มีเหตุของความไม่ชอบด้วยกฎหมายในเหตุอื่นอีก ดังนั้น มติของ ก.ตร. ที่ไม่ยกเว้นการขาดคุณสมบัติให้ผู้ฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมาย สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงไม่อาจดำเนินการสั่งบรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้กลับเข้ารับราชการตำรวจได้

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 530/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 3

จัดสอบไม่ชอบขัดแย้ง ... แม้บรรจุแล้ว ก็ถือเสมือนไม่เคยมีคำสั่ง !

Question ?

กรณีนายก อบต. มีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งพนักงานส่วนตำบล โดยมีกระบวนการจัดสอบไม่ชอบด้วยกฎหมายในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ ในทางกฎหมายจะมีผลเช่นไร ?

Answer

การสอบแข่งขันถือเป็นขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญอย่างยิ่งของการสรรหาบุคคล เพื่อให้ได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และความเหมาะสมกับตำแหน่งที่เปิดสอบ เมื่อกระบวนการจัดสอบไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ตั้งแต่ขั้นตอนการออกข้อสอบ การตรวจข้อสอบ และการประมวลผลคะแนน โดยมีบุคคลในฐานะส่วนตัว เป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด อันขัดกับมาตรฐานการสอบแข่งขันที่กำหนดไว้ กรณีจึงเป็นการจัดสอบ โดยทุจริตและผิดกฎหมายอย่างขัดแย้งและร้ายแรง โดยทางกฎหมายถือเสมือนว่าไม่เคยมีการออกคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีมาก่อน นายก อบต. จึงไม่จำเป็นต้องเพิกถอนคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี และไม่ต้องนำทนายผู้ฟ้องคดีแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ในส่วนของการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งต้องคำนึงถึงหลักความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับคำสั่ง และการเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวภายในระยะเวลา 90 วัน นับแต่วันที่รู้ถึงเหตุแห่งการเพิกถอนคำสั่งพิพาทตามมาตรา 49 วรรคสอง และมาตรา 51 มาใช้บังคับแต่อย่างใด ดังนั้น การมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 235/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 4

กำหนดเกรดเฉลี่ยในประกาศรับสมัคร “ครู” ถือว่าเลือกปฏิบัติหรือไม่ !?

Question ?

นาย ก อบจ. ประกาศรับสมัครคัดเลือกครูผู้ช่วยโดยกำหนดหลักเกณฑ์ว่า ผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกต้องได้คะแนนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรปริญญาตรี ไม่ต่ำกว่า 2.50 ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่ ?

Answer

เมื่อตำแหน่งครูผู้ช่วยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย รวมถึงจัดอบรมสั่งสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จึงมีความจำเป็นต้องคัดเลือกจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ ซึ่งการกำหนดคะแนนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรปริญญาตรี 2.50 ขึ้นไป เท่ากับมีความรู้ระดับปานกลางขึ้นไป อันเป็นเงื่อนไขหนึ่งประกอบการคัดเลือกให้บรรลุตฤประสงค์และได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่ง อีกทั้งเป็นการกำหนดคุณสมบัติที่ใช้เป็นการทั่วไป มิได้จงใจเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้เข้ารับการคัดเลือก (ผู้ฟ้องคดี) เพียงรายเดียว และมิได้เป็นการกำหนดตามอำเภอใจโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร ดังนั้น การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวจึงไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ประกาศรับสมัครที่พิพาทจึงชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 185/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 5

ลาไป “ปฏิบัติธรรม” นำมาขอขอยผลการ “ปฏิบัติงาน” ได้หรือไม่ ?

Question ?

กรณีคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยได้ประเมินอาจารย์ (ผู้ฟ้องคดี) ซึ่งลาไปถือศีลและปฏิบัติธรรมเป็นเวลา 3 เดือน ให้ไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนในรอบที่ลาดังกล่าว ถือเป็นกระทำที่ขัดด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เมื่อมหาวิทยาลัยได้กำหนดแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านผลงาน (ร้อยละ 70) และด้านพฤติกรรม (ร้อยละ 30) โดยผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ มีภาระงานตามมาตรฐานขั้นต่ำและตามข้อตกลงก่อนการปฏิบัติงานแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ (1) งานสอนโดยตรง และ (2) งานตำราและสื่อการสอน แต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีกรอกผลการปฏิบัติงานในส่วนงานสอน โดยตรงว่า “ไม่มีผลการปฏิบัติงาน” การที่คณะกรรมการฯ ให้คะแนนในส่วนนี้ 0 คะแนน จึงขัดด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนการไปปฏิบัติธรรมโดยสภาพย่อมไม่ใช่ผลงานในด้านการเรียนการสอน ประกอบกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมหาวิทยาลัยก็ไม่ได้กำหนดให้นำการไปปฏิบัติธรรมมาประเมิน (ขอขย) เป็นผลงานในส่วนการเรียนการสอนได้ ดังนั้น เมื่อรวมผลการประเมินทุกด้านแล้ว ได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 49.40 ซึ่งอยู่ในระดับปรับปรุงและไม่ได้เลื่อนเงินเดือน จึงถือเป็นการกระทำโดยขัดด้วยกฎหมายและไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 253/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 6

คดีวินัย : ต้องอุทธรณ์คำสั่งลงโทษก่อนฟ้อง
แต่ไม่จำเป็นต้องฟ้องคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน !

Question ?

เจ้าหน้าที่ผู้ถูกสอบสวนทางวินัยจะสามารถฟ้องเพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยของผู้บังคับบัญชา และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้หรือไม่ ?

Answer

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเป็นเพียงขั้นตอนในการแสวงหาข้อเท็จจริงตามข้อกล่าวหา โดยต้องรายงานผลและความเห็นต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ กรณีจึงยังไม่มีผลกระทบต่อสภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ถูกลงโทษทางวินัย ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายที่จะมีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ (มีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยโดยต้องดำเนินการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวก่อน และต้องยื่นฟ้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด)

ส่วนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้น เป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 เพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นเพียงขั้นตอนในการแสวงหาข้อเท็จจริง สภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดียังไม่ถูกกระทบกระเทือนจนกว่าผู้บังคับบัญชาจะได้สั่งการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายที่จะมีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวได้เช่นเดียวกัน

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 605/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 7

สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอผลสอบวินัย ...
ไม่จำเป็นต้องปรากฏชัดแจ้งว่าทำผิดจริง !!

Question ?

การที่ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดฯ มีคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจ (ผู้ฟ้องคดี) ออกจากราชการไว้ก่อนในระหว่างดำเนินการสอบสวนทางวินัย เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

การที่ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดฯ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจตามมาตรา 72 แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 (ใช้บังคับขณะนั้น) ได้ใช้ดุลพินิจมีความเห็นว่า ถ้าให้ผู้ฟ้องคดีคงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ อีกทั้งในการสอบสวนพิจารณาความผิดของผู้ฟ้องคดีจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ซึ่งเมื่อพิจารณาพฤติการณ์ตามข้อกล่าวหาที่ได้ตรวจพบสารเสพติด (ยาบ้าหรือเมทแอมเฟตามีน) ในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดี โดยคำรับสารภาพในชั้นจับกุมไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีถูกขู่เข็ญ หลอกลวง หรือถูกกระทำโดยมิชอบด้วยประการใด ๆ เพื่อจูงใจให้รับสารภาพ ประกอบกับหนังสือแนวทางปฏิบัติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับกวดขัน เข้มงวด กำกับดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด ไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หากมีผู้ฝ่าฝืนให้ดำเนินการทางอาญาและวินัยอย่างเด็ดขาด และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2547 มิได้กำหนดว่าจะต้องมีพยานหลักฐานปรากฏโดยชัดแจ้งว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นกระทำความผิดจริงตามข้อกล่าวหาหรือไม่ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจึงถือเป็นมาตรการป้องกันเหตุไม่พึงประสงค์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อการสอบสวนพิจารณาความผิด และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนที่มีต่อระบบราชการ ดังนั้น คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการไว้ก่อนจึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 351/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 8

มีสื่อกลางกรู๊ปไลน์ ... เป็นเหตุให้ถูกกักขาม

Question ?

คำสั่งลงโทษกักขามข้าราชการตำรวจ (ผู้ฟ้องคดี) ด้วยเหตุโพสต์ข้อความลงเฟซบุ๊ก และไลน์กลุ่ม ทำให้กระทบภาพลักษณ์ของหน่วยงานและแตกความสามัคคี ในหมู่ข้าราชการ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

การเผยแพร่ข้อความ (โพสต์) ผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัวโดยมีการใช้ข้อความที่ไม่เหมาะสม ไม่สุภาพ มีลักษณะส่อเสียด ซึ่งมีความหมายในทำนองว่าหากข้าราชการตำรวจคนใดมีผู้บังคับบัญชาที่ดี อาจได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสองขั้นโดยไม่ต้องปฏิบัติหน้าที่ แม้จะไม่ได้ระบุว่าจะหมายถึงข้าราชการตำรวจคนใดโดยเฉพาะเจาะจง แต่ย่อมก่อให้เกิดความเคลือบแคลงสงสัยในการปฏิบัติหน้าที่ และการประเมินผลการปฏิบัติงานว่าผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ หรือพิจารณาโดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนบุคคลซึ่งไม่เป็นไปตามระบบคุณธรรม การกระทำดังกล่าว จึงอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งในการบริหารงานบุคคลและสร้างความแตกแยกระหว่างข้าราชการ ส่วนข้อความที่เผยแพร่ลงในไลน์กลุ่ม แม้จะอ้างว่าเป็นการหยอกล้อกันจากความสนิทสนมก็ตาม แต่ย่อมทำให้ผู้ที่อยู่ในกลุ่มเข้าใจได้ว่าผู้ฟ้องคดีพาดพิงถึงตำรวจรายใดและมีตำรวจได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนจากความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา มิใช่มาจากผลการปฏิบัติงาน อันเป็นการใช้ กิริยาวาจาหรือประพฤตินั้นในลักษณะที่ไม่สมควร ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น การที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษกักขามผู้ฟ้องคดีมีกำหนด 5 วัน จึงเป็นคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 182/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 9

เพื่อนรักหักเหลี่ยมโหด : เอกสารลับถูกเปิดเผย ... ลงเอยด้วยถูกปลด !?

Question ?

การที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษปลดเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ในการสืบสวนและสอบสวน ออกจากราชการ เนื่องจากนำเอกสารเกี่ยวกับคดีออกไปภายนอกสำนักงานและมีบุคคลอื่น แอบถ่ายภาพเอกสารดังกล่าวไว้ แล้วนำไปแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ คำสั่งลงโทษดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าหน้าที่ระดับชำนาญการซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นเลขานุการคณะทำงาน สืบสวนคดี ย่อมต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัดในการดูแลและเก็บรักษาเอกสารหลักฐานสำคัญ เกี่ยวกับคดี การนำเอกสารดังกล่าวออกไปนอกที่ทำการ ย่อมก่อให้เกิดหน้าที่แก่ผู้ฟ้องคดีที่จะต้อง ใช้ความระมัดระวังในการดูแลและเก็บรักษาเป็นพิเศษมากกว่าปกติธรรมดา การที่มีผู้ลักลอบ ใช้โทรศัพท์มือถือบันทึกภาพจากเอกสารสำนวนคดีแล้วนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เรียกรับเงินโดยมิชอบ จึงเป็นผลโดยตรงมาจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีที่บกพร่องในหน้าที่ อันถือได้ว่าเป็นการประมาทเลินเล่อ ในหน้าที่ราชการ ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อหน่วยงาน และมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ ความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง การที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พบ. 27/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 10

จดทะเบียนสมรสให้ต่างด้าวโดยทุจริต มีความผิดโทษถึงไล่ออก !

Question ?

คำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีในฐานะนายทะเบียนนอกจากราชการ เนื่องจากจดทะเบียนสมรสให้กับหญิงไทยและชายต่างด้าวโดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เมื่อพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีขณะเป็นปลัดอำเภอซึ่งปฏิบัติงานหัวหน้าฝ่ายทะเบียนและบัตร ได้รับจดทะเบียนสมรสให้กับคนต่างด้าวจำนวนมากผิดปกติ โดยไม่ตรวจสอบหนังสือรับรองของสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลของผู้ร้องในประเทศ ไม่สอบสวนคู่สมรสเกี่ยวกับพฤติการณ์การอยู่กินฉันสามีภรรยา ปล่อยให้มีการลงชื่อในเอกสารหลักฐานการจดทะเบียนสมรสที่ไม่ถูกต้อง (คู่สมรสฝ่ายหญิงและพยานมีการปลอมลายมือชื่อ หรือลงชื่อแทนกัน หรือการใช้ตรางายลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีแทนการลงชื่อ) และคู่สมรสฝ่ายหญิงไม่ได้ยื่นคำร้องขอและลงชื่อในการจดทะเบียนสมรสด้วยตนเอง อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นข้อสันนิษฐานได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกทะเบียนสมรสที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับเมื่อการสมรสที่ฝ่าฝืนเงื่อนไขของกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ก่อให้เกิดสิทธิต่าง ๆ ตามกฎหมายอันอาจทำให้ราชการได้รับความเสียหาย จึงถือเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ดังนั้น คำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ฟบ. 7/2566
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 11

ละเลยหน้าที่ พุดเสียดสีศิษย์ ... ผิดวินัยครู !

Question ?

คำสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือน 1 ชั้น เนื่องจากกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง และมีการกระทำผิดหลายครั้ง ถือเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เมื่อครู (ผู้ฟ้องคดี) มีมูลอุกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ศึกษาศึกษาจังหวัดจึงตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีอุกกล่าวหาทั้ง 3 กรณี ได้แก่ (1) ไม่อุทิศเวลาให้ราชการและหลับที่โรงเรียน (2) ใช้ถ้อยคำไม่สุภาพ พุดส่อเสียดนักเรียน ครู และบุคคลภายนอก และ (3) ได้รับมอบรถจักรยานยืมเรียนแต่ไม่นำไปใช้ในสถานศึกษาและไม่ลงทะเบียนครุภัณฑ์ โดยแต่ละกรณีเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง แต่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดหลายครั้ง ซึ่งเมื่อพิจารณาทุก ๆ การกระทำแล้ว สมควรลงโทษมากกว่ามาตรฐานความผิด ดังนั้น คำสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี 1 ชั้น (อยู่ในระดับโทษขั้นสูงของวินัยไม่ร้ายแรง) จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญ ตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 64/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 12

“แค่มาคิดยากันยุง” : ลักลอบรับน้องใหม่ รุ่นพี่ต้องผิดวินัยเท่ากันทุกคนหรือไม่ ?

Question ?

คำสั่งลงโทษนักศึกษา รุ่นพี่ (ผู้ฟ้องคดี) โดยระงับการเสนอชื่อให้สำเร็จการศึกษา กรณีจัดกิจกรรมรับน้อง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย และมีการทำร้ายร่างกายรุ่นน้อง ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เมื่อส่วนหนึ่งของกิจกรรมรับน้องภายในมหาวิทยาลัย คือ การให้แนะนำตัวและทลายชื่อรุ่นพี่ รุ่นน้อง รวมถึงคำถามอื่น ๆ ที่หากรุ่นน้องตอบไม่ได้ จะถูกทำโทษด้วยการตบหลังและตบแก้ม ซึ่งแม้จะไม่รุนแรงมากนัก แต่ถือเป็นการใช้กำลังกระทำละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพในร่างกาย และเป็นการจัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาต จากอธิการบดี อันเป็นการฝ่าฝืนประกาศของมหาวิทยาลัย ซึ่งการจะพิจารณาว่านักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยฐานใด และร้ายแรงหรือไม่ ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากการกระทำของนักศึกษาแต่ละคนว่าสัมพันธ์ ตามสัดส่วนกับความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น โดยไม่อาจพิจารณาเหมารวมการกระทำของนักศึกษา ที่เข้าร่วมกิจกรรมเดียวกันว่าเป็นตัวการร่วมได้

เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นรุ่นพี่ที่ทำหน้าที่ฝ่ายพยาบาลและทำหน้าที่คิดยากันยุงในบริเวณที่จัดกิจกรรม โดยไม่ปรากฏว่า เป็นผู้วางแผน นัดหมาย หรือเป็นผู้กระทำละเมิดต่อเนื้อตัวร่างกายรุ่นน้องที่จะถือว่ามีเจตนาร่วมกระทำความผิด ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายหรือกระทบต่อความสงบเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัย หรือเสื่อมเสียชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยนักศึกษาอันเป็นความผิดวินัยร้ายแรง แต่การกระทำดังกล่าวเข้าลักษณะ เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและไม่รักษาวินัยอย่างเคร่งครัด ซึ่งเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงเท่านั้น คำสั่งลงโทษวินัยร้ายแรงโดยระงับการเสนอชื่อผู้ฟ้องคดี ให้สำเร็จการศึกษาจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 270/2566
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 13

จดโทษเข้าห้องสอบ-สอบทุจริต ... แม้ไม่ได้ใช้ ก็ไม่พินิจ!

Question ?

การลงโทษนักศึกษาโดยให้คะแนน F ในวิชาที่ทำการทุจริต และไม่พิจารณาผลการศึกษาทุกรายวิชาในภาคการศึกษาที่มีการทุจริตการสอบนั้น (ติด W) ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

การที่นักศึกษาจดข้อความที่เป็นเนื้อหาของวิชาที่จะสอบลงในพจนานุกรมและนำติดตัวเข้าห้องสอบ ถือได้ว่ามีเจตนาที่จะใช้ข้อความในการค้นหาคำตอบในรายวิชาที่จะสอบแล้ว เมื่อการเข้าสอบวิชานี้เป็นการเข้าทดสอบแบบปิดหนังสือ แต่อ่อนุญาตให้นำพจนานุกรมที่ไม่ใช่พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์เข้าห้องสอบได้ ย่อมหมายความว่า ไม่อนุญาตให้นำเอกสารหรือจดข้อความเข้าไปในห้องสอบ การนำพจนานุกรมที่จดข้อความเกี่ยวกับวิชาที่สอบเข้าห้องสอบ ย่อมเป็นการกระทำเช่นเดียวกับ การนำหนังสือ เอกสาร หรือตำราเรียนเข้าห้องสอบ ถือว่ามีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริต และความผิดนั้นสำเร็จแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องได้รับประโยชน์จากข้อความที่จดไปแต่อย่างใด การลงโทษโดยให้คะแนน F ในวิชาที่ทุจริต และไม่พิจารณาผลการสอบทุกรายวิชาในภาคการศึกษาที่มีการกระทำทุจริต (ติด W) ถือเป็นการลงโทษตามกรอบอำนาจหน้าที่ที่ระเบียบมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ และได้สัดส่วนกับการกระทำความผิด อันเป็นคำสั่งลงโทษที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 147/2564

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 14

ต้องทำอะไร ... หากขอใช้ถนนสาธารณะ สร้างสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอย

Question ?

คำสั่งเรียกให้ผู้อำนวยการเขตชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีอนุญาตให้ใช้ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินโดยไม่มีอำนาจ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

การที่ผู้อำนวยการเขต (ผู้ฟ้องคดี) อนุญาตให้สำนักสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัด กรุงเทพมหานคร (กทม.) ใช้ที่ดินที่มีผู้อุทธรณ์ให้เป็นทางสาธารณประโยชน์เพื่อก่อสร้างสถานีขนถ่ายมูลฝอยและที่จอดรถเก็บขนมูลฝอย โดยมีได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ คือ ไม่ได้เสนอเรื่องไปยัง กทม. และให้ กทม. ในฐานะผู้ขอใช้ยื่นเรื่องต่อกรมที่ดิน เพื่อเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาอนุมัติ และหากได้รับการอนุมัติก็จะนำไปขึ้นตอนการถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันต่อไป เมื่อผู้ฟ้องคดีแจ้งสำนักสิ่งแวดล้อมว่าไม่ขัดข้องในการอนุญาตให้เข้าใช้ที่ดินดังกล่าว จึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมาย เป็นเหตุให้มีการลงนามในสัญญาจ้างบริษัทเอกชนเพื่อก่อสร้างที่จอดรถเก็บขนมูลฝอยและต้องมีการบอกเลิกสัญญา รวมทั้งต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บริษัทเอกชน ดังนั้น คำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำ และความเป็นธรรมแห่งกรณี จึงขอบด้วยกฎหมายแล้ว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 5/2565
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 15

“ยุบชุมชน” ซึ่งตั้งในที่เอกชน ด้วยเหตุผลตั้งงบประมาณไม่ได้ !

Question ?

กรณีนายกเทศมนตรีประกาศยุบชุมชน เนื่องจากเห็นว่าพื้นที่ชุมชนส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในโครงการซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของเอกชน ทำให้ไม่สามารถเข้าไปพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้ ถือว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

การที่เทศบาลเมืองได้ประกาศยุบชุมชนพิพาทด้วยเหตุผลแต่เพียงว่า พื้นที่ชุมชนส่วนใหญ่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของเอกชน ทำให้ไม่สามารถตั้งงบประมาณและไม่อาจจัดทำบริการสาธารณะหรือนำโครงการต่าง ๆ เข้าไปพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ได้นั้น กรณีไม่ถือเป็นอุปสรรคแก่เทศบาลเมืองในการจัดทำบริการสาธารณะในชุมชนตามมาตรา 53 (1) ประกอบกับมาตรา 50 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวไม่เกี่ยวพันกับสิทธิในที่ดินที่ยังไม่มีการส่งมอบพื้นที่บางส่วนโครงการให้แก่เทศบาลเมืองแต่อย่างใด เช่น หน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อย รักษาความสะอาด ป้องกันและระงับโรคติดต่อ หรือการปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับชุมชนตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล ดังนั้น เหตุดังกล่าวจึงยังไม่ใช่เหตุที่นายกเทศมนตรีจะมีประกาศให้ยุบชุมชนได้ การมีประกาศยุบชุมชนพิพาทจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 16/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 16

“เปลี่ยนสนามเด็กเล่นให้เป็นสนามฟุตบอล” ในหมู่บ้านจัดสรร ... ทำได้หรือไม่ ?

Question ?

การที่เทศบาลตำบล (ผู้รับโอนที่ดินส่วนที่กันไว้เป็นสาธารณูปโภคในหมู่บ้านจัดสรร) ได้เปลี่ยนสภาพสนามเด็กเล่นให้เป็นสนามฟุตบอล ถือว่าชอบด้วยกฎหมาย ว่าด้วยการจัดสรรที่ดินหรือไม่ ?

Answer

แม้ว่าผู้จัดสรรที่ดินจะได้อุทิศที่ดินดังกล่าวให้แก่เทศบาลตำบลแล้วก็ตาม แต่เมื่อมิใช่เป็นการมอบให้ โดยการจดทะเบียนโอนที่ดินให้เป็นสาธารณประโยชน์ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. 2543 ที่ดินพิพาทจึงยังคงอยู่ในภาระจำยอมเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินจัดสรรที่ยังอยู่ในความรับผิดชอบของผู้จัดสรรที่ดิน ซึ่งเทศบาลตำบลไม่มีอำนาจเปลี่ยนแปลงสภาพของที่ดินให้เป็นอย่างอื่นได้ อย่างไรก็ตาม การที่เทศบาลตำบลทำลานกีฬาพร้อมเครื่องเล่นอุปกรณ์ออกกำลังกายให้แก่หมู่บ้านจัดสรร โดยเปลี่ยนแปลงสภาพจากเดิมที่เป็นสนามเด็กเล่นให้เป็นสนามฟุตบอลขนาดเล็ก ติดตั้งเสาไฟ ตาข่ายเหล็กและตาข่ายเชือกเป็นรั้วล้อมรอบสนาม ทำให้ใช้ประโยชน์จากสนามได้มากขึ้นกว่าเดิม แม้จะมีการเปลี่ยนสภาพที่ดินไปบ้าง แต่วัตถุประสงค์ของการใช้สนามมิได้แตกต่างไปถึงขนาดที่จะทำให้เกิดมีการเปลี่ยนแปลงสภาพจากสนามเด็กเล่นไปเป็นอย่างอื่น อันผิดไปจากวัตถุประสงค์ของการจัดสรรที่ดิน การดำเนินการดังกล่าวของเทศบาลตำบลจึงมิได้กระทบสาระสำคัญของการเป็นสนามเด็กเล่น และไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้อาศัยในหมู่บ้านจัดสรร

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 691/2564

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 17

ท้องถิ่น-ท้องที่ มีอำนาจรื้อถอนเรือนแพ
รुक้ำที่สาธารณประโยชน์หรือไม่ ?

Question ?

การที่นายอำเภอและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (นายก อบต.) รื้อถอนแพร้านอาหาร
และขนย้ายแคร่ไม้ของผู้ประกอบกิจการบริเวณบึงหรือหาดซึ่งเป็นที่สาธารณประโยชน์
ถือเป็นการกระทำละเมิดหรือไม่ ?

Answer

เมื่อบริเวณพิพาทเป็นที่สาธารณประโยชน์อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทพลเมืองใช้ร่วมกัน
นายอำเภอและนายก อบต. จึงมีหน้าที่ร่วมกันในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินดังกล่าว
ตามมาตรา 122 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457
กรณีตรวจพบว่าผู้ประกอบกิจการ (ผู้ฟ้องคดี) ได้ปลูกสร้างแพร้านอาหารโดยไม่ได้รับอนุญาต นายอำเภอ
และนายก อบต. มีอำนาจและหน้าที่ในการร้องทุกข์กล่าวโทษดำเนินคดีกับผู้เข้าไปยึดถือครอบครอง
กันสร้าง หรือทำให้เสื่อมสภาพที่สาธารณประโยชน์ อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายที่ดิน
แต่ไม่มีอำนาจหน้าที่ออกคำสั่งทางปกครองหรือใช้มาตรการบังคับทางปกครองในการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง
ออกไปจากเขตที่ดินแต่อย่างใด เนื่องจากไม่มีกฎหมายให้อำนาจนายอำเภอและนายก อบต. เข้าไปบังคับ
จัดการให้ผู้ฟ้องคดีออกจากที่ดินหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือใช้มาตรการบังคับทางปกครองในกรณี
ดังกล่าวได้ ดังนั้น การเข้าไปรื้อถอนแพร้านอาหาร ทำลายและขนย้ายแคร่ไม้ที่วางไว้บริเวณชายตลิ่ง
จึงเป็นการกระทำโดยไม่ใช้อำนาจและเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 68/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 18

เดือดร้อนจากนกเพื่อนบ้าน :
เรื่องถึงศาลเพราะเจ้าพนักงานจัดการไม่สำเร็จ !

Question ?

กรณีผู้เลี้ยงนก (ผู้ถูกฟ้องคดี) ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาว่า ตนไม่ได้เลี้ยงนกพิราบเพื่อการค้า โดยได้แก้ไขเหตุรำคาญและปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน (ผอ. เขต) อย่างต่อเนื่อง แต่ระยะเวลาสำหรับการแก้ไขมีไม่เพียงพอ การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษา ให้เคลื่อนย้ายนกพิราบทั้งหมดออกจากบ้านพักอาศัยจึงไม่เป็นธรรมนั้น เป็นคำอุทธรณ์ที่ศาลปกครองสูงสุดจะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ?

Answer

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ มาตรา 73 วรรคสาม

บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าคำอุทธรณ์ใดมีข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ไม่เป็นสาระอันควร ได้รับการวินิจฉัย ศาลปกครองสูงสุดจะสั่งไม่รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาก็ได้”

เมื่อคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีแสดงให้เห็นว่าเหตุรำคาญนั้นยังไม่หมดสิ้นไปทั้งหมด จึงเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่มีผล เปลี่ยนแปลงการรับฟังข้อเท็จจริงหรือการวินิจฉัยข้อกฎหมายของศาลปกครองชั้นต้นที่วินิจฉัยว่า ผอ. เขต ยังมีได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการแก้ไขและระงับเหตุรำคาญตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้ครบถ้วน ทำให้เหตุเดือดร้อนรำคาญตามคำฟ้องยังคงมีอยู่ ส่วนที่อ้างว่า เลี้ยงนกพิราบเพื่อนันทนาการและเพื่อการแข่งขัน มิได้เลี้ยงเพื่อการค้านั้น ก็ไม่ทำให้ประเด็นการวินิจฉัย ถึงการละเลยต่อหน้าที่ข้างต้นมีผลเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากเหตุรำคาญนั้นจะเกิดจากการเลี้ยงนกพิราบ ในทางการค้าหรือไม่ก็ตาม ก็ไม่ทำให้การพิจารณาอำนาจหน้าที่ของ ผอ. เขต ในการระงับเหตุรำคาญ ต้องมีผลเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด ศาลปกครองสูงสุดจึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีไว้พิจารณา

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 931/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 19

เปิดตลาดนัดบนถนนสาธารณะ : เจ้าพนักงานจราจรไม่เห็นชอบ ทำไม่ได้ !

Question ?

กรณีนายกเทศมนตรีปล่อยให้มีการค้าขายในทางสาธารณะ โดยที่เจ้าพนักงานจราจร
ไม่ได้ให้ความเห็นชอบในการกำหนดให้เป็นเขตผ่อนผันนั้น ถือเป็นกรละเลยต่อหน้าที่
ในการดูแลรักษาทางสาธารณะหรือไม่ ?

Answer

เมื่อผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดในฐานะเจ้าพนักงานจราจรไม่ได้ให้ความเห็นชอบกำหนดให้
ทางสาธารณะที่พิพาทเป็นเขตผ่อนผันให้ปรุงอาหารขายหรือจำหน่ายสินค้าตามหนังสือขอความเห็นชอบ
ของนายกเทศมนตรี จึงถือได้ว่าทางสาธารณะดังกล่าวมิได้ประกาศให้เป็นเขตผ่อนผันฯ นายกเทศมนตรี
ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด
และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ประกอบกับมาตรา 41 วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในการควบคุมดูแลและห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้า
ในทางสาธารณะ เมื่อปรากฏว่าถนนที่พิพาทมีพ่อค้าแม่ค้านำสินค้าไปวางขายเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีลักษณะ
เป็นตลาดนัด เป็นเหตุให้ประชาชนไม่สามารถใช้ทางสาธารณะในการสัญจรได้โดยสะดวก
อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดฯ กรณีจึงถือได้ว่านายกเทศมนตรี
ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการดูแลรักษาทางสาธารณะที่พิพาท

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 262/2567

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 20

อวสานจุดอ่อนผันตลาดนัด ...
เหตุขัดเจตนารมณ์และไม่ปฏิบัติตามที่ตกลงไว้ !

Question ?

คำสั่งของนายกเทศมนตรีที่ให้ยกเลิกการจำหน่ายสินค้าบริเวณตลาด
ในพื้นที่สวนสาธารณะ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

นายกเทศมนตรีซึ่งเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดุลพินิจในการพิจารณากำหนดจุดอ่อนผันให้มีการขายสินค้าในพื้นที่สวนสาธารณะได้ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสม และมีอำนาจที่จะยกเลิกการผ่อนผันดังกล่าวได้เช่นกัน หากมีเหตุผลความจำเป็นหรือข้อเท็จจริงได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเมื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่าเกิดปัญหาตามที่มีการร้องเรียนจริง เช่น การจราจรบริเวณข้างตลาดไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีการให้เช่าช่วงพื้นที่ในราคาสูง การติดตั้งไฟฟ้าไม่คำนึงถึงความปลอดภัย อีกทั้งเป็นการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ไม่ตรงตามเจตนารมณ์ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นสวนสาธารณะเพื่อการนันทนาการ อันเป็นกรณีข้อเท็จจริงได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมและสมควรคืนพื้นที่สาธารณะให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ดังนั้น คำสั่งของนายกเทศมนตรีที่ให้ยกเลิกการจำหน่ายสินค้าบริเวณตลาดในพื้นที่สวนสาธารณะจึงขอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 425/2566
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 21

นายก-รองนายกเทศมนตรี ต้องมีอายุครบ 30 ปี นับแต่วันใด ?

Question ?

คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีที่กำหนดให้ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 30 ปีบริบูรณ์ จะนับแต่วันใด ?

Answer

กฎหมายว่าด้วยเทศบาลมุ่งหมายให้ใช้วันเข้าสู่ตำแหน่งเป็นวันที่จะต้องมีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยการพิจารณาว่านายกเทศมนตรีมีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามในการดำรงตำแหน่งหรือไม่ ต้องนับตั้งแต่วันเลือกตั้งซึ่งเป็นวันเข้าสู่ตำแหน่ง ส่วนการมีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามในการดำรงตำแหน่งของรองนายกเทศมนตรี จะต้องพิจารณาในวันที่บุคคลนั้นเข้าสู่ตำแหน่งเช่นเดียวกัน ซึ่งก็คือวันได้รับการแต่งตั้ง (โดยนายกเทศมนตรี) ดังนั้น รองนายกเทศมนตรีจึงต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 30 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามมาตรา 48 นว วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 48 เบญจ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 50/2565
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 22

ชุดครูย ... ยืมใส่ถ่ายภาพเพื่อเป็นเกียรติ
แต่กลายเป็นพันตำแหน่ง !

Question ?

การที่สภาเทศบาลมีมติให้สมาชิกสภาเทศบาล (ผู้ฟ้องคดี) พันจากตำแหน่ง เนื่องจากใส่ชุดครูยผู้อื่นขึ้นไปถ่ายภาพบนเวทีโดยที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

กรณีสมาชิกสภาเทศบาลได้รับชุดครูยวิยฐานะของผู้อื่นที่ยืมให้ เพื่อสวมใส่ขึ้นไปถ่ายภาพและมอบสิ่งของให้กับนักเรียนบนเวทีในพิธีมอบวุฒิบัตร โดยที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เคยชี้แจงต่อสภาเทศบาลในทำนองว่าตนรู้อยู่แล้วว่าการสวมชุดครูยโดยไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่ถูกต้อง ประกอบกับบุคคลทั่วไปย่อมทราบดีว่าไม่ควรสวมใส่ชุดครูยหากไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องใช้เวลาไต่สวนว่า การกระทำดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อองค์กรหรือไม่ และไม่ควรรับชุดครูยไปสวมใส่เพื่อแสดงตนต่อสาธารณชน เนื่องจากอาจทำให้บุคคลอื่นหลงเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษามาจากคณะหรือมหาวิทยาลัย ตามชุดครูยที่สวมใส่ พฤติการณ์ดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่งและขัดต่อจริยธรรมอันย่อมนำมาซึ่งความเสียหายแก่เทศบาลโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ การที่สภาเทศบาลมีมติให้ผู้ฟ้องคดีพันจากตำแหน่งจึงชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 246/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 23

นับคะแนนไม่เป็นไปตามขั้นตอน ...
ต้องเพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านหรือไม่ ?

Question ?

กรณีคณะกรรมการเลือกผู้ใหญ่บ้านนับคะแนนไม่เป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้
ในระเบียบว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน จะส่งผลให้การเลือกตั้งดังกล่าว
เป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรมหรือไม่ ?

Answer

การที่กรรมการเลือกจำนวน 3 คน ทำหน้าที่หยิบบัตรเลือกและคลีป์บัตรส่งให้กรรมการเลือกคนที่สอง
เพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยบัตรเลือกและชานหมายเลขที่มีการเลือก และการที่กรรมการเลือกคนที่สอง
ซึ่งมีหน้าที่วินิจฉัยบัตรเลือกกว่าเป็นบัตรดีหรือบัตรเสียมิได้สลักหลังบัตรเสียว่า “เสีย” ก่อนที่จะส่งให้
แก่กรรมการเลือกคนที่สาม เป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย
การเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. 2551 ข้อ 69 วรรคหนึ่ง และข้อ 71 (ผู้คัดค้านอ้างว่าอาจมีการแก้ไขบัตรเลือกได้)
แต่เมื่อการนับคะแนนครั้งดังกล่าวคณะกรรมการเลือกได้กระทำโดยเปิดเผยต่อหน้าราษฎร
ผู้มีสิทธิเลือก ราษฎรในหมู่บ้านใกล้เคียง และตัวแทนผู้สมัครรับเลือก โดยไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดทักท้วง
หรือคัดค้านการดำเนินการของคณะกรรมการเลือก และมีได้ทำให้การวินิจฉัยบัตรดีหรือบัตรเสีย
และผลการนับคะแนนเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด (นับคะแนนใหม่ได้ผลเหมือนเดิม)
ดังนั้น พยานหลักฐานจึงยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่า การดำเนินการนับคะแนนของคณะกรรมการเลือก
ทำให้การเลือกผู้ใหญ่บ้านครั้งพิพาทเป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรม การที่นายอำเภอมีคำสั่ง
แต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านตามผลการเลือกตั้งดังกล่าว จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 445/2566
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 24

หีบบัตรอลเวง : เพิ่งได้เป็นผู้ใหญ่บ้านคนใหม่ ไม่ทันไรถูกร้องให้ปลด !

Question ?

การที่นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ดำเนินการให้ผู้ใหญ่บ้าน (ผู้ร้องสอด) พ้นจากตำแหน่งตามที่มีการร้องเรียน ถือเป็น การละเลยต่อหน้าที่หรือไม่ ?

Answer

เมื่อการเลือกผู้ใหญ่บ้านครั้งพิพาทไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ทำให้การเลือกไม่สุจริตและเที่ยงธรรม ประกอบกับกระบวนการในการเลือกผู้ใหญ่บ้านในส่วนขั้นตอนก่อนการเลือกที่มีการโต้แย้งว่ากรรมการเลือกไม่ปิดเทปภาวนนิกรรอยต่อหีบบัตรนั้น เมื่อหีบบัตรที่นำมาใช้เป็นหีบเหล็ก ไม่ใช่หีบกระดาษ จึงไม่จำเป็นต้องปิดเทปภาวนนิกรรอยต่อภายนอกหีบบัตรตามข้อ 54 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. 2551 ส่วนขั้นตอนหลังการเลือกที่มีการโต้แย้งว่า กรรมการเลือกไม่เก็บหีบบัตรไว้กับนายอำเภอ เห็นว่า การเก็บรักษาไว้ที่สถานีตำรวจเพื่อความปลอดภัย เพราะเป็นสถานที่ที่รองผู้กำกับการสืบสวน (ประธานกรรมการเก็บรักษาหีบบัตร) ปฏิบัติหน้าที่อยู่ จึงถือว่าอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของนายอำเภอแล้ว และกรณีที่ได้แย้งว่าผู้มีสิทธิเลือกไม่ได้ลงลายมือชื่อ และเลขที่บัตรประจำตัวประชาชนในบัญชีเลือกนั้น เมื่อผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้มีสิทธิเลือกได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งจริงโดยพิมพ์ลายนิ้วมือแทนการลงชื่อ จึงถือเป็นการใช้สิทธิโดยชอบด้วยข้อ 56 วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ดังนั้น กระบวนการเลือกผู้ใหญ่บ้านจึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อผลการนับคะแนนใหม่ตรงกันกับจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือก การที่นายอำเภอและผู้ว่าฯ ไม่ดำเนินการถอดถอนผู้ร้องสอดซึ่งเป็นผู้ได้คะแนนเลือกสูงสุดให้พ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน จึงไม่เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติแต่อย่างใด

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 444/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 25

ตาวิเศษเห็นนะ : ฟ้องศาลเปิดหีบนับคะแนนใหม่ ...
เหตุวินิจฉัยบัตรเสียผิดพลาด !

Question ?

กรณีคณะกรรมการเลือกวินิจฉัยบัตรเลือกผิดพลาด ศาลปกครองมีอำนาจ
เปิดหีบบัตรเพื่อนับคะแนนใหม่และวินิจฉัยบัตรเลือกที่พิพาท
ว่าเป็นบัตรดีหรือบัตรเสียได้หรือไม่ ?

Answer

การดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีของศาลปกครองเป็นระบบไต่สวนที่ศาลสามารถแสวงหาข้อเท็จจริง
ได้เองตามความเหมาะสม โดยไม่ได้จำกัดอำนาจศาลในการรับฟังพยานหลักฐาน ศาลปกครองจึงมีอำนาจ
เปิดหีบบัตรเพื่อตรวจสอบบัตรเลือกแล้วทำการนับคะแนนใหม่ และวินิจฉัยว่าบัตรเลือกที่พิพาท
เป็นบัตรดีได้ เมื่อปรากฏว่าบัตรเลือกที่พิพาทมีร่องรอยปากกาขีดเป็นกากบาทในช่องหมายเลข 1
(ผู้ฟ้องคดี) จริง แม้จะเป็นร่องรอยปากกาจาง ๆ แต่ก็เห็นได้ว่าผู้มีสิทธิเลือกได้ลงคะแนนให้แก่ผู้ฟ้องคดี
บัตรเลือกที่พิพาทซึ่งคณะกรรมการเลือกวินิจฉัยว่าเป็นบัตรเสียนั้นจึงไม่เข้าลักษณะบัตรเสียตามข้อ 76
ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. 2551 ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนเพิ่มอีก
1 คะแนน (เท่ากับคะแนนของผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้าน) และผลการเลือกเปลี่ยนแปลงไป
เนื่องจากมีผู้สมัครมากกว่า 1 คน ได้รับคะแนนสูงสุดเท่ากัน การที่คณะกรรมการเลือกไม่ได้จัดให้มีการ
จับสลากเพื่อให้ได้บุคคลผู้ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต่อไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ
จึงทำให้การเลือกผู้ใหญ่บ้านครั้งนี้เป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรม ดังนั้น การที่นายอำเภอ
มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 94/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 26

ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านแต่ลายเซ็นไม่เหมือนเดิม
เพิ่มเติมคือถูกร้อง !

Question ?

เมื่อมีผู้ร้องเรียนว่าลายมือชื่อของผู้ใหญ่บ้านในขณะที่ใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ว. แตกต่างกับลายมือชื่อภายหลังดำรงตำแหน่ง จึงขอให้ตรวจสอบว่าผู้ใหญ่บ้านได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งด้วยตัวเองจริงหรือไม่ แต่นายอำเภอได้พิจารณาแล้วสั่งยุติเรื่อง ถือเป็นภาระละเลยต่อหน้าที่หรือไม่ ?

Answer

ลายมือชื่อเป็นเพียงสัญลักษณ์ที่แต่ละบุคคลใช้เพื่อระบุหรือยืนยันตัวตนให้แตกต่างไปจากบุคคลอื่น โดยบุคคลหนึ่งอาจมีลายมือชื่อเพียงแบบเดียวหรือหลายแบบก็ได้ และในทางปฏิบัติรูปแบบของลายมือชื่ออาจแตกต่างกันไปได้ในแต่ละสถานการณ์ตามความประสงค์ของเจ้าของลายมือชื่อ

เมื่อนายอำเภอสอบสวนหาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามควรแก่กรณี ได้แก่ การสอบถ้อยคำผู้ฟ้องคดี และบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ไม่ไปใช้สิทธิของสำนักงาน กกต. ซึ่งเป็นเอกสารที่น่าเชื่อถือและเกี่ยวข้องต่อการพิสูจน์ข้อเท็จจริงในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ว. ของผู้ฟ้องคดีโดยตรง ประกอบกับประธานกรรมการ กรรมการ และ รปภ. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งได้ยืนยันตรงกันว่าผู้ฟ้องคดีได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จึงเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ว. จริง การที่นายอำเภอมีคำสั่งให้ยุติเรื่องการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในการเป็นผู้ใหญ่บ้าน โดยไม่ได้เรียกพยานผู้เชี่ยวชาญมาตรวจพิสูจน์ลายมือชื่ออีก จึงไม่ถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดแต่อย่างใด

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 69/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 27

“บัญชียื่นถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน” มีรายชื่อแต่ไม่มีลายเซ็น
เมื่อไปแสดงตน มีผลสมบูรณ์ !?

Question ?

กรณีผู้ที่ประสงค์ให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งไม่ได้ลงลายมือชื่อในบัญชีรายชื่อ
ผู้ที่ประสงค์ยื่นถอดถอน แต่ต่อมาได้ไปแสดงตนต่อคณะกรรมการตรวจสอบกลั่นกรองเอกสาร
การลงชื่อถอดถอนฯ แล้ว ถือเป็นการแสดงเจตนาที่มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

กรณีกลุ่มราษฎรที่มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้ยื่นถอดถอน แต่ไม่ได้ลงลายมือชื่อในบัญชีรายชื่อดังกล่าว
ซึ่งต่อมาได้ไปแสดงตน ลงลายมือชื่อ และให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบกลั่นกรองเอกสาร
การลงชื่อถอดถอนฯ โดยแสดงเจตนาต้องการให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง ย่อมถือเป็นการรับรอง
ลายมือชื่อของตนเองและเป็นการแสดงเจตนาที่สมบูรณ์แล้ว เมื่อปรากฏว่าผู้ที่ลงชื่อถอดถอน
ได้ไปแสดงตนและยืนยันการลงชื่อด้วยตนเองนั้น มีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มีคุณสมบัติ
และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457
ผู้ใหญ่บ้านจึงต้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 14 วรรคหนึ่ง (6) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้น
การที่นายอำเภอมีคำสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านรายดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 913/2566
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 28

ขอถอนข้อยื่นถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน ...
ต้องดำเนินการภายในเมื่อใด ?

Question ?

กรณีมีราษฎรบางรายที่เคยเข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้านได้แจ้งขอถอนการแสดงเจตนา
ดังกล่าวภายหลังจากนายอำเภอได้ออกคำสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งไปแล้ว
จะมีผลต่อคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งหรือไม่ ?

Answer

การพิจารณาเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง เป็นการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตาม
ความประสงค์ของราษฎรที่เข้าชื่อ (ยื่นหนังสือ) โดยนายอำเภอจะแต่งตั้งคณะกรรมการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายชื่อและคุณสมบัติตามกฎหมายของผู้เข้าชื่อ ซึ่งคณะกรรมการฯ
จะให้ผู้ที่เข้าชื่อมาแสดงตนและยืนยันความประสงค์ที่จะถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน ฉะนั้น ระยะเวลาตั้งแต่วินาทียื่นหนังสือจนถึงวันที่มีคำสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง จึงเป็นระยะเวลาพิจารณาดำเนินการ
เพื่อออกคำสั่งทางปกครอง โดยในระหว่างนั้นบุคคลที่เข้าชื่อกันอาจจะเปลี่ยนแปลงความประสงค์
ไม่ขอถอดถอนผู้ใหญ่บ้านได้ การที่ราษฎรดังกล่าวมีหนังสือแจ้งต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
(ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง) เพื่อขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์ที่จะไม่ขอ
ถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน อันเป็นระยะเวลาภายหลังจากที่มีการออกคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว
กรณีจึงไม่มีผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
เนื่องจากกระบวนการพิจารณาเพื่อออกคำสั่งทางปกครองได้สิ้นสุดลงแล้ว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 252/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 29

เข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน ... ครบเงื่อนไขตามกฎหมาย
ไม่ต้องสอบสวนความผิด

Question ?

คำสั่งของนายอำเภอที่ให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากราษฎรผู้มีสิทธิเลือก
ได้เข้าชื่อกันขอให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งโดยไม่มี การสอบสวนความผิด
ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เมื่อราษฎรผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านได้เข้าชื่อกันขอให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง พร้อมแนบ
แบบแสดงเจตนารายบุคคลที่มีการลงลายมือชื่อและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งเป็นการเข้าชื่อกัน
ที่ถูกต้องตามแนวทางปฏิบัติในการเข้าชื่อที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ และเมื่อผู้เข้าชื่อมาแสดงตน
และยืนยันการแสดงเจตนาที่จะให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามตามกฎหมาย โดยมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของราษฎรผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457
(ราษฎรผู้มีสิทธิเลือก) ซึ่งเป็นเหตุให้ผู้ใหญ่บ้านต้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 14 วรรคหนึ่ง (6)
แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นายอำเภอจึงต้องมีคำสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง โดยไม่อาจ
ใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นได้ และไม่จำเป็นต้องสอบสวนความผิดเพราะมิใช่กรณีร้องเรียนให้สอบสวนทางวินัย
ดังนั้น คำสั่งของนายอำเภอที่ให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งจึงชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 63/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 30

“ผิดฐาน “ดูหมิ่นเจ้าพนักงาน” ถือว่า “เสียชื่อในทางพาล” หรือไม่?”

Question ?

คำสั่งของนายอำเภอที่วินิจฉัยว่าผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่ในบ้าน (ผู้ฟ้องคดี) เป็นผู้มัวอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาล จึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่ในบ้าน ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่?

Answer

พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเหตุทะเลาะวิวาทและยังใช้คำดูหมิ่นเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีลักษณะเป็นพฤติกรรมที่ก้าวร้าว เกเร ซึ่งตรงกับความหมายของคำว่า “พาล” ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 โดยศาลจังหวัดได้พิพากษาจำคุก แต่รอการลงโทษไว้ และเป็นการกระทำความผิดซึ่งเกิดขึ้นก่อนการสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่ในบ้านเพียงไม่นาน กรณีจึงฟังได้ว่าในช่วงเวลาที่มีการสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่ในบ้าน ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มัวอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม อันเป็นลักษณะต้องห้ามมิให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่ในบ้าน ตามมาตรา 12 (8) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 และเมื่อตำแหน่งผู้อยู่ในบ้านเป็นหัวหน้าราษฎรในหมู่บ้านของตน มีอำนาจในทางปกครอง และมีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยให้แก่ราษฎรในหมู่บ้าน นอกจากจะต้องประพฤติตนเช่นบุคคลธรรมดาทั่วไปแล้ว ยังจะต้องประพฤติตนให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการเพื่อให้เป็นแบบอย่างแก่ราษฎรในหมู่บ้าน และต้องไม่มีความประพฤติบกพร่องในเรื่องดังกล่าว ดังนั้น คำสั่งของนายอำเภอที่วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามในการสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่ในบ้าน จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 103/2566
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 31

ผู้ใหญ่บ้านเล่นไฮโลว์ในงานศพ : เสียทั้งชื่อเสียง-สูญเสียทั้งตำแหน่ง !

Question ?

คำสั่งลงโทษไล่ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง ด้วยเหตุร่วมเล่นการพนันผิดกฎหมาย
ในงานสวดอภิธรรมศพ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด และควบคุมดูแลราษฎรในหมู่บ้านให้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 การที่ผู้ใหญ่บ้านไปร่วมงานสวดอภิธรรมศพ แม้จะต่างท้องที่ โดยไม่ได้อยู่ในความดูแลก็ตาม แต่ในฐานะผู้ใหญ่บ้านก็ยังคงมีหน้าที่ตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่เมื่อพบเห็นการกระทำผิดกฎหมายในการเล่นพนันไฮโลว์ซึ่งเป็นการพนันที่กฎหมายห้ามเด็ดขาด ก็ควรห้ามปรามหรือแจ้งต่อผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านนั้นให้ทราบ แต่ผู้ใหญ่บ้านหาได้กระทำไม่ และยังร่วมเล่นไฮโลว์ด้วยจนถูกจับกุม ถือว่าบกพร่องในหน้าที่และประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง เป็นที่เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ต่อตำแหน่งหน้าที่ของตนอย่างร้ายแรง ทั้งก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีแก่ประชาชนและสังคมโดยรวม เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงและภาพพจน์ของหน่วยงานราชการ จึงเข้าข่ายเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรงอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฉะนั้น การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 66/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 32

สั่งให้สารวัตรกำนันพ้นตำแหน่ง ... เหตุหมดความไว้วางใจ-ไม่ต้องให้โอกาสโต้แย้ง !?

Question ?

การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ได้ให้โอกาสสารวัตรกำนันชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานก่อนมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 บัญญัติให้กำนันมีดุลพินิจที่จะแต่งตั้งบุคคลที่ตนไว้วางใจเป็นสารวัตรกำนันเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยของตน โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่า และอาจเปลี่ยนหรือให้สารวัตรกำนันพ้นจากตำแหน่งเมื่อตนหมดความไว้วางใจ ซึ่งไม่อาจถือได้ว่าเป็นการลงโทษบุคคล อีกทั้งการกระทำที่เป็นเหตุให้กำนันหมดความไว้วางใจ ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นการกระทำหรือพฤติกรรมเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องโดยเฉพาะเจาะจง แต่อาจเป็นการกระทำหรือพฤติกรรมโดยรวมก็ได้ กรณีกำนันมีหนังสือขอเปลี่ยนสารวัตรกำนัน (ผู้ฟ้องคดี) ด้วยเหตุผลว่า เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ อันเป็นการให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อหมดความไว้วางใจ ซึ่งโดยเหตุผลของเรื่องแล้วการใช้ดุลพินิจดังกล่าวไม่อาจอยู่ในบังคับของการให้โอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ได้ เนื่องจากการบังคับให้กำนันต้องให้โอกาสดังกล่าว ไม่อาจมีผลเปลี่ยนแปลงความคิดไม่ไว้วางใจในตัวผู้ฟ้องคดีมาเป็นไว้วางใจได้ และไม่ถือเป็นการลงโทษบุคคลนั้น อีกทั้งการสั่งให้สารวัตรกำนันพ้นจากตำแหน่ง กฎหมายไม่ได้กำหนดให้ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าฯ ก่อนแต่อย่างใด โดยคำสั่งจะมีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นต้นไป การที่ผู้ว่าฯ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งโดยให้มีผลย้อนหลัง จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเฉพาะส่วนที่ให้พ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และเมื่อคำสั่งพิพาทเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีต้องสูญเสียสิทธิหน้าที่และประโยชน์ที่พึงได้รับการดำรงตำแหน่ง จึงถือเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 62/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 33

จัดแจ้งการจ่ายอรรถในโฉนดฯ
ทั้งฝ่ายที่ได้และเสียประโยชน์ต้องยื่นพร้อมกัน !

Question ?

การที่เจ้าพนักงานที่ดินมีคำสั่งไม่รับคำขอจดทะเบียนการจ่ายอรรถของผู้ฟ้องคดี (เจ้าของสามยทรัพย์ซึ่งเป็นฝ่ายที่ได้ประโยชน์) ที่ไปยื่นคำร้องฝ่ายเดียว ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เมื่อเจ้าพนักงานที่ดินได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมประเภทการจ่ายอรรถในสารบัญจดทะเบียนโฉนดที่ดินของแปลงการยทรัพย์ (แปลงที่เสียประโยชน์) แล้ว การได้มาซึ่งสิทธิในการจ่ายอรรถของผู้ฟ้องคดี (แปลงที่ได้ประโยชน์) ย่อมบริบูรณ์ใช้ยื่นต่อบุคคลภายนอกได้ตามมาตรา 1299 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยไม่จำเป็นต้องจดทะเบียนไว้ในโฉนดที่ดินแปลงสามยทรัพย์ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม ระเบียบกรมที่ดินกำหนดให้การจดทะเบียนการจ่ายอรรถ ถ้าคู่กรณีประสงค์จะจัดแจ้งไว้ในหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินแปลงสามยทรัพย์ด้วย ก็สามารถทำได้ โดยคู่กรณีมีคำขอ (ต้องยื่นคำขอต้งสองฝ่าย) การที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้มีการจดทะเบียนการจ่ายอรรถไว้ในโฉนดที่ดินของตนเพียงฝ่ายเดียว และเจ้าพนักงานที่ดินมีคำสั่งไม่รับคำขอ จึงเป็นไปตามระเบียบกรมที่ดินและชอบด้วยกฎหมายแล้ว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 336/2565
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 34

ใช้ประโยชน์อาคารแต่อ้างว่าไม่ใช่เจ้าของ ...
ไม่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ !?

Question ?

การที่นายกเทศมนตรีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี (บริษัทรับเหมาก่อสร้าง) รื้อถอนอาคารสำนักงานชั่วคราว เพราะก่อสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาต ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เมื่อผู้ฟ้องคดีทำสัญญาจ้างก่อสร้างเชื่อมกับเทศบาล และได้มีการก่อสร้างอาคารสำนักงานขึ้นในลักษณะเพื่อใช้เป็นอาคารสำนักงานชั่วคราว โดยการก่อสร้างอาคารถือเป็นกิจการตามวัตถุประสงค์ของผู้ฟ้องคดี ประกอบกับปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีโดยหุ้นส่วนผู้จัดการได้มอบอำนาจให้บุคคลอื่นไปยื่นคำขอใช้น้ำประปาในอาคารพิพาท โดยระบุว่าเพื่อใช้ในการก่อสร้างเชื่อมป้องกันตลิ่งและคั่นป้องกันน้ำท่วมกรณีจึงเชื่อได้ว่าอาคารพิพาทของผู้ฟ้องคดีสร้างขึ้นเพื่อเป็นอาคารชั่วคราวและใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างเชื่อมตามสัญญา เมื่ออาคารดังกล่าวเป็นอาคาร ค.ส.ล. ชั้นเดียว (กว้าง 8 เมตร ยาว 12 เมตร) จึงถือเป็นอาคารตามความหมายของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ที่ต้องได้รับอนุญาตในการก่อสร้าง เมื่อมิได้มีการอนุญาต จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีก่อสร้างอาคารโดยฝ่าฝืนกฎหมาย ดังนั้น การที่นายกเทศมนตรีในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารพิพาท จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 41/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 35

“ตัดแปลงอาคารเก่า” ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายใหม่หรือไม่!?

Question ?

การต่อเติมหรือตัดแปลงอาคารซึ่งสร้างก่อนที่พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องมีผลใช้บังคับ จำต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายดังกล่าวหรือไม่ ?

Answer

การที่เจ้าของบ้านไม้ 2 ชั้น ได้เปลี่ยนรั้วบ้านและระเบียงให้เป็นอาคารมีผนังก่ออิฐถือปูน ก่อสร้างหลังคาโดยชายกระเบื้องมุงหลังคาขึ้นล้าออกมาในถนนสาธารณะ และเทคอนกรีตลงบนทางสาธารณะประโยชน์ ปิดรางระบายน้ำและปูกระเบื้อง ถือเป็นการตัดแปลงอาคารตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ ที่จะต้องยื่นขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งแม้อาคารเดิมจะสร้างก่อนปี พ.ศ. 2521 แต่เมื่อมีการตัดแปลงอาคารภายหลังประกาศใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ กรณีจึงต้องนำกฎกระทรวงดังกล่าวมาใช้บังคับกับการตัดแปลงอาคารพิพาทด้วย เมื่อเจ้าของอาคารไม่ได้ขออนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงชอบที่จะมีคำสั่งให้รื้อถอนอาคารส่วนที่ต่อเติมทั้งหมดออกไปให้คงสภาพตามแนวอาคารเดิม ดังนั้น การที่นายกเทศมนตรีไม่ได้สั่งให้รื้อถอนและไม่ได้ทำการรังวัดตรวจสอบแนวเขตที่ดินให้ชัดเจนตามมติของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จึงถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารกำหนดไว้

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 157/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 36

รื้อสร้างใหม่ : ไม่ใช่ตีแตก-ไม่เข้าช้อยกเว้น !

Question ?

การที่นายกเทศมนตรีออกใบอนุญาตให้รื้อถอนอาคารตีแตกเก่าและออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารหลังใหม่ขึ้นแทนตีแตกหลังเดิม โดยไม่ได้เว้นระยะห่างจากแนวเขตที่ดินตามที่กฎหมายกำหนด ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เมื่อพิจารณาแผนผังบริเวณแนบท้ายใบอนุญาตปรากฏว่า อาคารพิพาทไม่มีลักษณะของการก่อสร้างต่อเนื่องกันเป็นแถวยาวตั้งแต่สองคูหาขึ้นไป และไม่มียื่นแบ่งระหว่างหน่วยของอาคารให้เป็นหลังหรือเป็นหน่วยแยกออกจากกัน คงมีเพียงการสร้างฝาเพื่อแบ่งพื้นที่กันเป็นห้องต่าง ๆ ในชั้น 2 ของอาคารเท่านั้น กรณีจึงไม่ได้มีลักษณะเป็นตีแตกหรือห้องแถวตามนิยามที่กำหนดในข้อ 1 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ที่จะนำช้อยกเว้นเรื่องการเว้นระยะห่างตามข้อ 34 วรรคหก ของกฎกระทรวงฉบับเดียวกัน ที่กำหนดว่า ห้องแถวหรือตีแตกที่มีด้านข้างใกล้เขตที่ดินของผู้ยื่นต้องมีที่ว่างระหว่างด้านข้างของห้องแถวหรือตีแตกกับเขตที่ดินของผู้ยื่นนั้น กว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร เว้นแต่ห้องแถวหรือตีแตกที่ก่อสร้างขึ้นทดแทนอาคารเดิม โดยมีพื้นที่ไม่มากกว่าพื้นที่ของอาคารเดิม และมีความสูงไม่เกิน 15 เมตร มาใช้บังคับได้ การที่ผนังของอาคารพิพาทอยู่ห่างเขตที่ดินข้างเคียงไม่น้อยกว่า 2 เมตร และไม่ปรากฏว่าได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของที่ดินข้างเคียง ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และช้อยกเว้นของแนวอาคารและระยะต่าง ๆ ของอาคารตามที่กำหนดในข้อ 50 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543)ฯ ดังนั้น ใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารที่พิพาทจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 360/2565
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 37

ซื้อที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งถังน้ำประปา
เมื่อฟังได้ว่าเคยอุทธรณ์ ขวดกรรมสิทธิ์ในที่ดิน !?

Question ?

กรณีมีผู้อุทธรณ์ที่ดินให้กับรัฐเพื่อใช้เป็นที่ตั้งถังน้ำประปาของหมู่บ้าน และต่อมาผู้อุทธรณ์แสดงการหวงกันและจดทะเบียนขายที่ดินแก่ผู้ซื้อแล้ว ผู้ซื้อจะได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวหรือไม่ ?

Answer

กรณีเจ้าของที่ดินเดิมได้แสดงเจตนาบริจาคหรืออุทธรณ์ที่ดินต่อที่ประชุมหมู่บ้าน เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ใช้ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน และ อบต. ได้เข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการบริจาคแล้ว ที่ดินดังกล่าวจึงตกเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภททรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันตามมาตรา 1304 (2) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อันมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายทันทีโดยไม่จำเป็นต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ แม้ต่อมาผู้อุทธรณ์ที่ดินจะแสดงการหวงกันก็ไม่ทำให้ที่ดินดังกล่าวกลับมาเป็นของผู้อุทธรณ์ที่ดินได้อีก อีกทั้งไม่อาจโอนให้แก่กันได้ เว้นแต่จะอาศัยอำนาจแห่งกฎหมายเฉพาะ และเมื่อที่ดินตกเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับโอนกรรมสิทธิ์จากการซื้อต่อมาอีกทอดหนึ่ง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิดีกว่าเจ้าของที่ดินเดิมที่ อบต. ไม่ดำเนินการรื้อถอนถังเก็บน้ำประปาออกไปจากที่ดินดังกล่าวตามคำขอของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. 35/2567

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 38

สร้างอาคารในที่เลี้ยงสัตว์ชายทะเลโดยผลการ :
แม้ครอบครองมานาน ก็ต้องรื้อถอน !

Question ?

คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารซึ่งก่อสร้างในที่ดินสำหรับใช้เป็นที่เลี้ยงสัตว์ชายทะเล
ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เมื่อผู้ฟ้องคดีก่อสร้างอาคารในที่ดินสำหรับใช้เป็นที่เลี้ยงสัตว์ชายทะเล อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ประเภททรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (นายก อบต.) ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 อีกทั้งไม่ปรากฏว่าได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะด้วย แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าที่ดินดังกล่าวอยู่ระหว่างการจัดทำโครงการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ในที่ดิน สาธารณประโยชน์ที่มีผู้บุกรุก แต่เมื่อไม่ปรากฏว่าได้รับการอนุมัติและมีการดำเนินโครงการจนแล้วเสร็จ หรือไม่แน่ชัดว่าผู้ฟ้องคดีได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือไม่ และบริเวณใด การก่อสร้างอาคาร พินาศจึงเป็นกรณีที่ไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ ดังนั้น การที่นายก อบต. ออกคำสั่ง ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนอาคารพินาศตามมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 303/2567

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 39

บ้านพักตากอากาศติดอุทยานฯ
หลักฐานไม่ชัดเจน ... เสี่ยงต้องรื้อถอน !

Question ?

คำสั่งให้เจ้าของบ้านพักตากอากาศ (ผู้ฟ้องคดี) รื้อถอนบ้านดังกล่าวออกจาก
เขตอุทยานแห่งชาติ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เมื่อที่ดินแปลงพิพาทไม่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินและไม่ปรากฏว่าผู้ครอบครองเดิมได้มีการแจ้ง
การครอบครองที่ดินตามมาตรา 5 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497
แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างบันทึกความเห็นการอ่านแปลภาพถ่ายทางอากาศ แต่ก็ไม่สามารถยืนยันได้ว่า
มีการครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินมาตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. 2497 และยังไม่สามารถยืนยันได้ว่า
มีการครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินมาอย่างต่อเนื่องจริง กรณีจึงรับฟังได้ว่าที่ดินแปลงพิพาทยังไม่มีบุคคลใด
ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย การที่ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดิน
ซึ่งรวมถึงที่ดินแปลงพิพาทให้เป็นอุทยานแห่งชาติ จึงถือได้ว่าที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นที่อุทยานแห่งชาติ
ซึ่งมิได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใด
ฉะนั้น การที่หัวหน้าอุทยานแห่งชาติมีคำสั่งให้รื้อถอนบ้านพักตากอากาศออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ
จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อส. 85/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 40

สัญญาจ้างติดตั้ง Solar Cell ไว้ใช้ภายในหน่วยงาน เป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ ?

Question ?

สัญญาจัดหาพร้อมติดตั้ง Solar Cell ภายในอาคารของธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นสัญญาประเภทใด ?

Answer

ธนาคารแห่งประเทศไทยจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการกิจอันพึงเป็นงานของธนาคารกลาง เพื่อดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพทางการเงิน ระบบสถาบันการเงิน และระบบการชำระเงิน โดยคำนึงถึงการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาลด้วย จึงถือเป็นหน่วยงานทางปกครองประเภทหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ เมื่อสัญญาพิพาทมีวัตถุประสงค์ในการจัดหาพร้อมติดตั้ง Solar Cell เพื่ออนุรักษ์และลดการใช้พลังงานภายในอาคารของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยมีได้มีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ หรือเป็นสัญญาที่ตกลงให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเข้าดำเนินการ หรือเข้าร่วมดำเนินการบริการสาธารณะโดยตรง หรือมีข้อกำหนดในสัญญาซึ่งมีลักษณะพิเศษที่แสดงถึงเอกสิทธิ์ของรัฐ เพื่อให้การใช้อำนาจทางปกครองหรือการดำเนินกิจการทางปกครอง ซึ่งก็คือการบริการสาธารณะบรรลุผล สัญญาดังกล่าวจึงมิใช่สัญญาทางปกครอง ข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นตามสัญญานี้จึงมิใช่คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 1770/2566
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

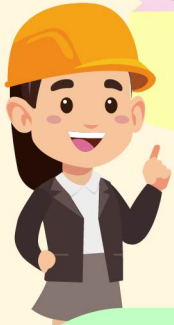
อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 41

โต้แย้งสัญญาจ้างทำระบบบำบัดน้ำเสียในอาคารที่ทำการ ... อยู่ในอำนาจของศาลใด ?

Question ?

ข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาจ้างก่อสร้างและติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารที่ทำการหน่วยงานของรัฐ อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองหรือไม่ ?

Answer

แม้สัญญาจ้างพิพาทจะมีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่ง คือ รฟม. ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการรถไฟฟ้าในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อันถือเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ แต่เมื่อสัญญาจ้างเอกชน (ผู้ฟ้องคดี) ปรับปรุงระบบการบำบัดน้ำเสียในอาคารที่ทำการและโรงอาหารให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานและสามารถนำน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วบางส่วนมาใช้เพื่อประโยชน์ของ รฟม. เองนั้น มีลักษณะเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน (มิใช่เพื่อประโยชน์สาธารณะ) สัญญาดังกล่าวจึงเป็นสัญญาจ้างทำของในทางแพ่งทั่วไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยไม่ได้มีลักษณะให้ผู้ฟ้องคดีจัดทำหรือเข้าร่วมจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ของ รฟม. แม้ข้อกำหนดของสัญญาจะเป็นไปตามรูปแบบสัญญาของหน่วยงานทางปกครองและมีข้อความที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ที่รัฐมีอยู่เหนือเอกชนคู่สัญญา ก็ไม่ทำให้สัญญาดังกล่าวมีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครองแต่อย่างใด ข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นจึงไม่ใช่คดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 403/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 42

สัญญาให้ออกเช่าเหมาอาคารของการเคหะฯ เป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ ?

Question ?

ข้อพิพาทอันเกิดจากการที่การเคหะแห่งชาติได้ตกลงให้บริษัทออกเช่าเหมาอาคาร
และบริหารชุมชนโครงการเคหะชุมชน เป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษา
ของศาลปกครองหรือไม่ ?

Answer

การเคหะแห่งชาติเป็นรัฐวิสาหกิจจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2537 อันถือเป็น
หน่วยงานทางปกครอง เมื่อการเคหะฯ มีวัตถุประสงค์ในการจัดให้มีเคหะหรือบ้านเพื่อให้ประชาชนอยู่อาศัย
การที่การเคหะฯ ตกลงทำสัญญาให้บริษัทออกเช่าเหมาอาคารและบริหารชุมชนโครงการเคหะชุมชน
เพื่อนำไปบรรจุผู้เช่าช่วงหรือให้ประชาชนเช่าอยู่อาศัย และให้บริษัทฯ เป็นผู้บริหารจัดการจัดการชุมชน
รวมทั้งดูแลระบบสาธารณูปโภคภายในโครงการ จึงเป็นการให้บริษัทฯ เข้าร่วมจัดทำบริการสาธารณะ
กับการเคหะฯ สัญญาดังกล่าวจึงเป็นสัญญาทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองฯ เมื่อการเคหะฯ ฟ้องว่าบริษัทฯ ผิดนัดชำระค่าเช่าและไม่ส่งมอบทรัพย์สินที่เช่าคืน
และควบคุมระบบสาธารณูปโภคอื่น ๆ ภายในโครงการโดยไม่มีสิทธิ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับ
สัญญาทางปกครองตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว
อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 1004/2566
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 43

ฟ้องแย้งคดีสัญญา ต้องให้ทันเวลา 5 ปี

Question ?

กรณีบริษัทเอกชนซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีในคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ได้ยื่นฟ้องแย้งเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายมาในคำให้การ จะต้องกระทำภายในกำหนดเวลาใด ?

Answer

การฟ้องแย้งถือเป็นการฟ้องคดีต่อศาล โดยถือเสมือนเป็นคำฟ้องใหม่ตามข้อ 44 วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2543 ที่ต้องอยู่ภายในระยะเวลาการฟ้องคดีตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อคำฟ้องแย้งของผู้ถูกฟ้องคดี เป็นการโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาจ้างพิพาท จึงต้องยื่นฟ้องภายในระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันที่รัฐหรือของรัฐ ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกิน 10 ปี นับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำฟ้องแย้งต่อศาลเกิน 5 ปี นับแต่วันที่รู้ถึงการบอกเลิกสัญญาจ้างและการจะถูกริบหลักประกัน อันเป็นการยื่นฟ้องแย้ง เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องแย้งไว้พิจารณาได้

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 243/2565
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 44

อบจ. กำหนดพักดชุดเจาะพลาด ผู้รับจ้างเข้าทำงานไม่ได้ ใครรับผิดชอบ !?

Question ?

องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ต้องรับผิดชอบใช้ค่าการงานให้แก่ผู้รับจ้าง (ผู้ฟ้องคดี) กรณีบอกลีกสัญญาจ้างเหมาชุดเจาะบ่อบาดาล เพราะเหตุพิกัดที่ระบุในสัญญา ไม่สามารถชุดเจาะได้จริง หรือไม่ ?

Answer

เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่อาจทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาได้โดยไม่ใช้ความผิดของผู้ฟ้องคดี การที่ อบจ. บอกลีกสัญญา จึงต้องดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ตามมาตรา 391 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ส่วนการจ่ายค่าการงานอันได้กระทำให้ และเป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สินนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ส่งข้อวัสดุอุปกรณ์ท่อนเพื่อเตรียมไว้ใช้ในการทำงาน ตามสัญญาโดยเฉพาะ ซึ่งไม่อาจนำวัสดุอุปกรณ์ท่อนดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้ แต่ อบจ. สามารถที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการชุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้งได้ โดยผู้ฟ้องคดีพร้อมให้ อบจ. มารับมอบวัสดุอุปกรณ์ท่อนเมื่อได้ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ซึ่งถือได้ว่าเป็นการงาน อันผู้ฟ้องคดีได้กระทำให้และเป็นการยอมให้ อบจ. ได้ใช้ทรัพย์สินนั้น อบจ. จึงต้องชำระค่าวัสดุอุปกรณ์ท่อน

ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา 391 วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 691/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 45

ทำงานไม่เสร็จ ไม่แจ้งเหตุขัดข้องภายในเวลา : ของด-ลดค่าปรับไม่ได้ !?

Question ?

กรณีผู้รับจ้างทำงานไม่เสร็จและไม่แจ้งเหตุขัดข้องภายในเวลาที่กำหนดในสัญญา จะต้องชำระค่าปรับตามเงื่อนไขในสัญญาจ้างให้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ผู้ว่าจ้าง โดยจะของดหรือลดค่าปรับ ได้หรือไม่ ? เพียงใด ?

Answer

เมื่อผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในเวลาตามสัญญา อบจ. จึงมีสิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างได้ การที่ อบจ. ได้มีหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาจ้างและสงวนสิทธิที่จะเรียกร้องในกรณีอื่น ๆ ที่ผู้รับจ้าง จะต้องรับผิดชอบตามสัญญา จึงเป็นการใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาโดยชอบและย่อมมีสิทธิรับผู้รับจ้าง ซึ่งเป็นผู้ผิดสัญญาได้ เมื่อปรากฏว่าเกิดเหตุขัดข้องจากลมพายุ ฝนตกหนัก และจัดหาวัสดุอุปกรณ์ บางรายการไม่ได้ และผู้รับจ้างประสงค์จะขอให้ของดหรือลดค่าปรับ ผู้รับจ้างจะต้องแจ้งเหตุหรือพฤติการณ์ พร้อมหลักฐานเป็นหนังสือให้ อบจ. ทราบภายใน 15 วัน นับถัดจากวันที่เหตุหรือพฤติการณ์นั้นสิ้นสุดลง หากไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว จะถือว่าได้สละสิทธิเรียกร้องในการที่ของด หรือลดค่าปรับ หรือขยายเวลาทำงานออกไปโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น การที่ผู้รับจ้าง ไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องดังกล่าวและ อบจ. ไม่ได้พิจารณาของดหรือลดค่าปรับให้ นั่น จึงเป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญาจ้างและชอบด้วยกฎหมายแล้ว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 1157/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 46

รังนกอีแอ่น : ได้รับสัมปทาน ...
เหตุไหนให้เข้าเก็บในเขตอุทยานได้เพียงบางแห่ง !

Question ?

ผู้ได้รับสัมปทานเก็บรังนกอีแอ่น (ผู้ฟ้องคดี) มีสิทธิเข้าเก็บรังนกอีแอ่นในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติตามรายการบัญชีแนบท้ายสัญญาได้ทุกรายการหรือไม่ ?

Answer

แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะได้รับสัมปทานเก็บรังนกอีแอ่นในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติทั้ง 3 แห่ง ตามรายการบัญชีแนบท้ายสัญญาก็ตาม แต่เมื่อสัญญากำหนดให้ต้องปฏิบัติตามระเบียบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชที่เกี่ยวข้องด้วย ซึ่งอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติฯ หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายมีดุลพินิจพิจารณาซึ่งน้ำหนักระหว่างประโยชน์ในการเข้าไปเก็บรังนกอีแอ่นซึ่งเป็นประโยชน์เฉพาะรายของผู้ฟ้องคดี กับผลกระทบต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพธรรมชาติภายในเขตอุทยานแห่งชาติ อันเป็นประโยชน์สาธารณะแล้วจึงมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตต่อไป เมื่อหัวหน้าอุทยานแห่งชาติฯ มีความเห็นว่าอุทยานแห่งชาติ 2 แห่ง เป็นแนวปะการังซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ทะเลนานาชนิด มีความหลากหลายและอุดมสมบูรณ์อยู่มาก อีกทั้งจากการสำรวจเบื้องต้นพบว่าอุทยานแห่งชาติ 1 แห่ง ไม่มีรังนกอีแอ่น และอีก 1 แห่ง มีปริมาณรังนกอีแอ่นไม่มาก อาจจะไม่คุ้มค่างับการดำเนินการ ดังนั้น การที่ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีเข้าไปเก็บรังนกอีแอ่นในเขตอุทยานแห่งชาติทั้ง 2 แห่งดังกล่าว จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 940/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 47

ฟ้องผู้ค้าฯ ให้ชดใช้เงินตามสัญญาทุน ...
จำต้องมีหนังสือบอกกล่าวการผิดนัดก่อน !?

Question ?

หน่วยงานผู้ให้ทุนมีหนังสือเรียกให้ผู้รับทุนและผู้ค้าประกันชดใช้เงิน (ผู้รับทุนผิดสัญญา) แต่หนังสือดังกล่าวถูกไปรษณีย์ตีคืนผู้ฝากส่ง กรณีดังกล่าว ผู้รับทุนและผู้ค้าประกันจะต้องรับผิดชอบชดใช้เงินทุนคืนพร้อมเบี้ยปรับตามสัญญา และดอกเบี้ยตามกฎหมายหรือไม่ ? เพียงใด ?

Answer

กรณีผู้รับทุนทำบันทึกปฏิเสธรการเข้ารับราชการชดใช้ทุน ถือเป็นกรกระทำผิดสัญญาที่ผู้รับทุนต้องชดใช้เงินและเบี้ยปรับตามข้อกำหนดในสัญญา เมื่อการผิดสัญญาส่งผลทำให้หน่วยงานของรัฐขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติราชการตามแผนงานและเป้าหมายที่วางไว้ โดยผู้รับทุนได้รับทราบและเข้าใจข้อตกลงในสัญญาเป็นอย่างดี สัญญาจึงมีผลสมบูรณ์ผูกพันคู่สัญญาและบังคับได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น เบี้ยปรับที่กำหนดไว้ในสัญญาจำนวน 2 เท่า จึงสมเหตุสมผล มีที่มาและเป็นไปตามเจตนาที่ต้องตรงกันของคู่สัญญาแล้ว (เบี้ยปรับไม่สูงเกินส่วน) การที่หน่วยงานผู้ให้ทุนมีหนังสือเรียก (ค่าเตือน) ให้ผู้รับทุนและผู้ค้าประกันชดใช้เงินพร้อมเบี้ยปรับ โดยส่งทางไปรษณีย์ แต่ถูกตีคืนผู้ฝากส่ง เนื่องจากไปรษณีย์นำจ่ายผู้รับไม่ได้ ย่อมถือว่าหน่วยงานผู้ให้ทุน (เจ้าหนี้) ยังมีได้มีค่าเตือนให้ผู้รับทุน (ลูกหนี้) ชำระหนี้ หน่วยงานผู้ให้ทุนจึงมีสิทธิเรียกให้ผู้รับทุนชำระดอกเบี้ยจากการผิดนัดได้นับตั้งแต่วันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และยังไม่อาจถือว่าหน่วยงานผู้ให้ทุนได้มีการบอกกล่าวการผิดนัดของผู้รับทุนไปยังผู้ค้าประกันตามมาตรา 686 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น หน่วยงานผู้ให้ทุนจึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ค้าประกันให้ร่วมรับผิดชอบกับผู้รับทุนได้

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 400/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 48

ให้อोनย้าย ... ไม่เป็นเหตุให้หลุดพ้นความรับผิดชอบตามสัญญาฯ !

Question ?

กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล (หน่วยงานผู้ให้ทุน) อนุมัติให้พนักงานส่วนตำบล (ผู้รับทุน) โอนย้ายไปหน่วยงานอื่นก่อนครบกำหนดเวลาขดใช้ทุน ผู้รับทุนจะหลุดพ้นความรับผิดชอบตามสัญญาฯหรือไม่ ?

Answer

การที่องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) อนุมัติให้ผู้รับทุนซึ่งอยู่ระหว่างปฏิบัติงานขดใช้ทุนให้ออนย้ายไปรับราชการที่หน่วยงานอื่น ไม่ถือว่าเป็น อบต. สละสิทธิเรียกร้องการปฏิบัติตามสัญญาฯ การศึกษา เพราะเป็นกรณีที่ผู้รับทุนสมัครใจโอนย้ายไปที่อื่น โดยที่ อบต. ไม่อาจจะมิสิทธิขัดขวางการใช้สิทธิเสรีภาพดังกล่าวได้ จึงถือเป็นกรณีที่ผู้รับทุนกระทำผิดสัญญาฯ รับทุนการศึกษา เมื่อได้มีการทำหนังสือรับสภาพหนี้ และผ่อนชำระหนี้กรณีผิดสัญญาฯ รับทุนการศึกษาและทำสัญญาผ่อนชำระหนี้แล้ว แต่ต่อมา กลับผิดนัดชำระหนี้ อบต. จึงมีสิทธิเรียกให้ชำระหนี้ที่คงเหลือค้างชำระพร้อมดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดได้ โดยผู้ค้ำประกันตามสัญญาฯ รับทุนการศึกษาและตามหนังสือรับสภาพหนี้ดังกล่าวต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้รับทุนด้วย แต่ในส่วนของดอกเบี้ยผิดนัดนั้น เมื่อ อบต. มิได้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ค้ำประกัน ภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด ผู้ค้ำประกันจึงหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในส่วนของดอกเบี้ยค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าการระงับข้อพิพาทอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดดังกล่าว ทั้งนี้ ตามมาตรา 686 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (คดีนี้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดชอบในส่วนของดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัดเท่านั้น)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 157/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 49

สัญญาทางปกครอง ... เอกชนบอกเลิกก่อนได้หรือไม่ ?

Question ?

เอกชนคู่สัญญา (ผู้ฟ้องคดี) มีสิทธิบอกเลิกสัญญาต่อหน่วยงานผู้ว่าจ้าง (องค์การบริหารส่วนจังหวัด) เนื่องจากเห็นว่าการคำนวณราคากลางงานก่อสร้าง ไม่ถูกต้องตามพื้นที่จริง หรือไม่ ?

Answer

เมื่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีให้ทำงานตามโครงการปลูกต้นไม้เฉลิมพระเกียรติฯ ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการกำหนดจำนวนปริมาณงานไว้เป็นที่ชัดเจนแน่นอน เป็นแต่เพียงการประมาณการไว้เท่านั้น ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานตามสัญญาจนแล้วเสร็จและมีปริมาณงานเพิ่มขึ้น งบจ. ย่อมต้องจ่ายค่าจ้างส่วนที่เพิ่มขึ้นตามที่กำหนดในสัญญา การที่เอกสารสอบราคาจ้างได้ประมาณราคากลางงานก่อสร้างในส่วนของรายการเปลี่ยนแปลงคันดินไว้ จึงไม่ถือเป็นการปกปิดข้อความจริงเกี่ยวกับปริมาณงานและราคากลางในรายการเปลี่ยนแปลงคันดิน อันเป็นการหลอกลวงให้ผู้ฟ้องคดีเข้าสอบราคา (ไม่ถือเป็นการแสดงเจตนาโดยสำคัญผิด) และไม่ทำให้สัญญาดังกล่าวตกเป็นโมฆะแต่อย่างใด ซึ่งในสัญญาทางปกครองแม้จะมีหลักการว่า รัฐในฐานะผู้รับผิดชอบการจัดทำบริการสาธารณะ ย่อมมีอำนาจในการตัดสินใจเพียงฝ่ายเดียว โดยมีผลให้สัญญาเลิกกันได้โดยไม่ต้องเสนอเรื่องต่อศาล แต่ก็ได้หมายความว่า การแสดงเจตนาเลิกสัญญาจะมีได้เฉพาะแต่ฝ่ายรัฐเท่านั้น โดยคู่สัญญาฝ่ายเอกชน ยังคงมีสิทธิแสดงเจตนาบอกเลิกสัญญาได้ เพียงแต่การแสดงเจตนาดังกล่าวจะไม่มีผลทางกฎหมายได้เอง แต่ต้องร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้สัญญาเป็นอันเลิกกัน ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีต้องปรับแต่งคันดินเป็นจำนวนมากกว่าที่กำหนดในประกาศสอบราคา จึงไม่ถือเป็นเหตุให้ งบจ. เป็นฝ่ายผิดสัญญาอย่างร้ายแรง การบอกเลิกสัญญาของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและสัญญา และไม่อาจถือได้ว่าสัญญาพิพาทเลิกกันแล้วก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะนำคดีมาฟ้องต่อศาล

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 499/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ที่ปรึกษา

นายจำนงค์
นายปิยะศาสตร์

ถาวรวิสิทธิ์
ไขว้พันธุ์

เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
ที่ปรึกษาสำนักงานศาลปกครอง

คณะทำงาน

นายวิริยะ

วิวัฒนสุชาติ

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง

นางสาวธัญธร

ปังประเสริฐ

ผู้อำนวยการกลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3

นางสาวจารุณี

กิจตระกูล

พนักงานคดีปกครองชำนาญการ

นางพิมพ์จิต

วงศ์สุวรรณ

พนักงานคดีปกครองชำนาญการ

นางสาวจิตาภา

มุสิกธนเสถียร

พนักงานคดีปกครองชำนาญการ

นายพีรพันธุ์

กุลลาบแก้ว

พนักงานคดีปกครองชำนาญการ

นางสาวรัศมี

ศุภอม

พนักงานคดีปกครองชำนาญการ

นางสาวสุชาดา

ศรีเกลี้ยง

พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ

นายวัฒนา

ขวัญสุด

พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ

นางสาวสมฤทัย

วิศาลภรณ์

พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ

นางสาวกชพร

นิคมเขต

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ขอขอบคุณภาพประกอบจาก
www.freepik.com

จัดทำโดย :
สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง